

**PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO CZĘŚCI
OSIEDLA SIENKIEWICZA W BIAŁYMSTOKU W REJONIE
ULIC TOWAROWEJ I WĄSKIEJ**

opracowanie:

mgr inż. Kamila Misiewicz

Kamila Misiewicz

mgr inż. Elżbieta Drożdżał

Elżbieta Drożdżał

Białystok, 01 lipca 2022 r.

Urząd Miejski w Białymstoku
Departament Urbanistyki i Architektury
Referat Prac Studialnych

SPIS TREŚCI

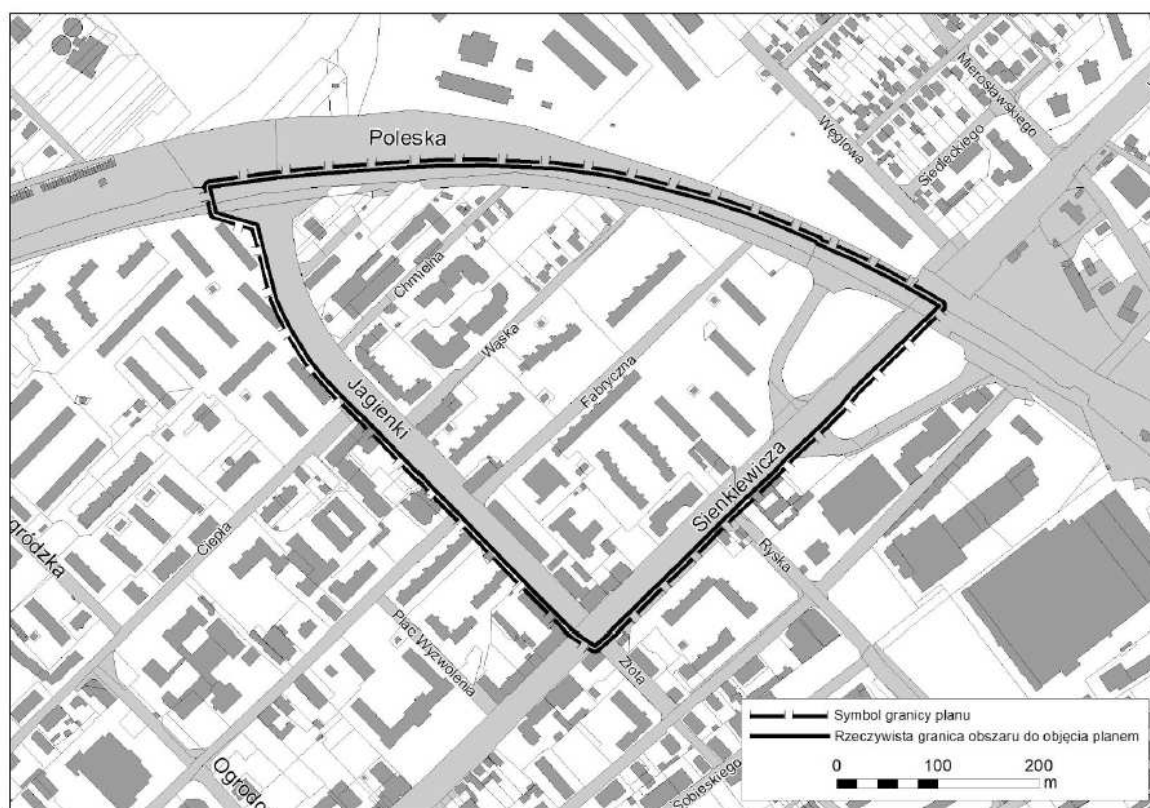
1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI.....	4
1.1. Zawartość projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i jego główne cele... 4	
1.2. Powiązania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami.....	6
1.2.1. Ekofizjografia Białegostoku.....	6
1.2.2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku.....	8
1.2.3. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.....	11
1.2.4. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego.....	13
1.2.5. Program Ochrony Środowiska dla miasta Białystok na lata 2017–2020 z perspektywą na lata 2021-2024.....	14
1.2.6. Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022.....	16
1.2.7. Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej.....	17
1.2.8. Plan Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030.....	17
1.2.9. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.....	18
1.2.10. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych.....	19
2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.....	20
3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA.....	21
4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO.....	21
5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU.....	21
5.1. Aktualny stan środowiska przyrodniczego.....	21
5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu.....	29
6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.....	29
7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY.....	30
8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PLANU.....	31

9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO.....	34
10. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU....	37
10.1. Ustalenia projektu planu ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko i zdrowie ludzi.....	37
10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko, w tym na zdrowie i życie ludzi	41
11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓLczesnej WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PROJEKTU PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU)...	44
12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	45
WYKORZYSTANE MATERIAŁY.....	50
SPIS RYSUNKÓW.....	52
SPIS TABEL	52
SPIS ZAŁĄCZNIKÓW.....	53
OŚWIADCZENIE KIERUJĄCEGO ZESPOŁEM WYKONAWCÓW PROGNOZY ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO O SPEŁNIENIU WYMAGAŃ, O KTÓRYCH MOWA W ART. 74A UST. 2 USTAWY Z DNIA 3 PAŹDZIERNIKA 2008 R. O UDOSTĘPNIANIU INFORMACJI O ŚRODOWISKU I JEGO OCHRONIE, UDZIALE SPOŁECZEŃSTWA W OCHRONIE ŚRODOWISKA ORAZ O OCENACH ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO (DZ. U. Z 2021 R., POZ. 2373, Z PÓŹN. ZM).....	54

1. INFORMACJE O ZAWARTOŚCI, GŁÓWNYCH CELACH PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ JEGO POWIĄZANIACH Z INNYMI DOKUMENTAMI

1.1. Zawartość projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i jego główne cele

Zawartość miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określa art. 15 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r., poz. 503) oraz rozporządzenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. poz. 2404).

Rysunek 1 Zakres obejmujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej

Teren przedmiotowego projektu planu (rys. 1) poddawany strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko dotyczy obszaru objętego uchwałą Nr XXVI/412/20 Rady Miasta Białymstok z dnia 22 czerwca 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej.

Przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane na podstawie art. 46 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Przedmiotowy miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wyznacza ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Plan obejmuje obszar o powierzchni około 18,5 ha w Białymstoku, zawarty między ulicami Poleska, Towarowa, Sienkiewicza i Jagienki. Jest to obszar zainwestowany budynkami wielorodzinnymi, usługowymi oraz szczątkową zabudową mieszkaniową jednorodziną.

Przedmiotowy obszar nie posiada obowiązującego planu miejscowego. Jedyne na fragmencie w rejonie ulic Jagienki i Chmielnej obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku (rejon ul. Jagienki), uchwalonego uchwałą Rady Miejskiej Białegostoku Nr LIII/692 z dnia 27 maja 2002 r. oraz na niewielkim fragmencie w rejonie ulicy Poleskiej ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Wygoda w Białymstoku (rejon ulicy Wasilkowskiej i Traugutta), uchwalonego uchwałą Nr IX/72/11 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 28 marca 2011 r.

Potrzeba sporządzenia planu wynikała przede wszystkim z konieczności określenia parametrów zabudowy i sposobu jej kształtowania oraz utrzymania uporządkowanego układu urbanistycznego istniejącego osiedla mieszkaniowego. Konieczne było uwzględnienie budynków wpisanych do rejestru zabytków oraz ujętych w gminnej i wojewódzkiej ewidencji zabytków, określenie zasad ich ochrony oraz dopuszczalnego zakresu przekształceń. Niezbędne było także określenie sposobu zagospodarowania wewnątrz urbanistycznych, w tym zasad kształtowania terenów zieleni urządzonej w sąsiedztwie istniejącej zabudowy i wyznaczenie ogólnodostępnych ciągów pieszych z zapewnieniem ich kontynuacji. Ustaleniu wymagały także wskaźniki miejsc postojowych oraz obsługa komunikacyjna i infrastrukturalna obszaru.

Po przeanalizowaniu zapisów obowiązującego planu stwierdzono, że dokument wymaga zmiany ustaleń dotyczących zasad zagospodarowania oraz przekształceń zabudowy. Zagospodarowanie terenów położonych w sąsiedztwie przedmiotowego obszaru w ostatnich latach uległo znacznemu przekształceniu, wzdłuż ulicy Chmielnej powstała nowa, intensywna zabudowa mieszkaniowa wielorodzinną o znacznych gabarytach. Obowiązujący plan wymagał zmiany również z powodów technicznych – między innymi wysokość budynków została określona jedynie liczbą kondygnacji, nie określono też maksymalnej powierzchni zabudowy.

W projekcie planu zakłada się utrzymanie przeznaczenia obszaru pod zabudowę usługową oraz mieszkaniową wielorodzinną - jako kontynuacja funkcji występujących na terenach sąsiednich, kształtowanie nowej zabudowy z uwzględnieniem obecnego i projektowanego zagospodarowania terenów sąsiednich oraz budynków zabytkowych.

W projekcie planu przewiduje się również zapewnienie obsługi komunikacyjnej obszaru i kontynuacji ciągów pieszych, ustalenie zasad kształtowania terenów zieleni urządzonej, w powiązaniu z istniejącą i projektowaną zabudową oraz ochroną wartościowego drzewostanu. W celu zachowania zasad ładu przestrzennego oraz zapewnienia poprawnego funkcjonowania osiedla i ogólnodostępności terenów konieczne jest również wprowadzenie zakazu grodzenia terenów.

Obszary planistyczne w przedmiotowym projekcie planu:

- tereny oznaczone na rysunku planu symbolami: **1U, 13U, 23U, 25U** przeznacza się pod **zabudowę usługową** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny oznaczone na rysunku planu symbolami **2U,MW, 18U,MW** przeznacza się pod **zabudowę usługową oraz mieszkaniową wielorodzinną** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- teren oznaczony na rysunku planu symbolem **3MW,U, 4MW,U, 7MW,U, 10MW,U, 14MW,U, 24MW,U** przeznacza się pod **zabudowę mieszkaniową wielorodzinną oraz usługową** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,

- tereny oznaczone symbolami: **16MW i 17MW** przeznacza się pod **zabudowę mieszkaniową wielorodzinną** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny oznaczone na rysunku planu symbolami **5U,KX, 22U,KX, 27U,KX** przeznacza się pod **zabudowę usługową i parkingi** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny oznaczone na rysunku planu symbolami: **9KX, 12KX** przeznacza się pod **parkingi** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- teren oznaczony na rysunku planu symbolem **19UZ,U** przeznacza się pod **zabudowę usługową z zakresu zdrowia oraz usługową** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- tereny oznaczone na rysunku planu symbolami: **6ZP, 8ZP, 11ZP, 15ZP, 26ZP** przeznacza się pod **zieleń urządzoną** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi,
- teren oznaczony na rysunku planu symbolem **20UO,U** przeznacza się pod **zabudowę usługową z zakresu oświaty** oraz usługową wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną,
- teren oznaczony na rysunku planu symbolem **21U,UZ** przeznacza się pod **zabudowę usługową oraz usługową z zakresu zdrowia** wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną.

Na całym obszarze objętym projektem planu zakazuje się lokalizacji:

- 1) obiektów obsługi komunikacji z wyjątkiem terenu 1U :
 - a) stacji paliw płynnych i gazowych,
 - b) stacji obsługi pojazdów, lakierni, myjni,
 - c) warsztatów: samochodowych, mechanicznych, wulkanizacyjnych i naprawczych;
- 2) warsztatów stolarskich, ślusarskich i kamieniarskich;
- 3) usług pogrzebowych, wyrobu trumien i nagrobków oraz spalarni i spopielnarni zwłok;
- 4) garaży typu „blaszak”;
- 5) tymczasowych obiektów budowlanych – z zastrzeżeniem ustaleń szczegółowych, § 6 ust. 3 pkt 5 oraz obiektów wymienionych w § 14 ust. 2 pkt 2. (dot. przestrzeni publicznych).

Istnieje możliwość realizacji inwestycji gminnych zawartych w omawianym projekcie planu miejscowego ze środków własnych Gminy Białystok z wykorzystaniem funduszy UE oraz środków zewnętrznych, jednak trudne jest to do dokładniejszego sprecyzowania na obecnym etapie.

1.2. Powiązania projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z innymi dokumentami

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej jest powiązany z poniższymi dokumentami:

1.2.1. Ekofizjografia Białegostoku

Wnioski z opracowania ekofizjograficznego (2011 r.) dotyczącego omawianego terenu:

- Według ekofizjografii (mapa: Przydatność terenu do funkcji użytkowych) cały obszar to tereny o niekorzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy. Zieleń osiedlowa, komunikacyjna pełni funkcję uzupełniającą system przyrodniczy.
- Ochrona terenów czynnych biologicznie jest równoznaczna z zachowaniem powierzchni o zdolnościach retencyjnych i opóźniających spływ wód opadowych oraz roztopowych. Utrzymanie i powiększanie takich terenów jest najprostszą metodą na poprawę/niepogarszanie sytuacji związanej z niewydolnością systemu kanalizacji sanitarnej w trakcie opadów nawalnych.
- W porównaniu do innych miast wojewódzkich oraz do normatywów zawierających wytyczne co do ilości i jakości zieleni w mieście, można stwierdzić, że ilość białostockiej zieleni jest niewystarczająca, pomimo nieznacznego wzrostu powierzchni skwerów i zieleńców w ostatnich latach.
- Przy odpowiednim zagospodarowaniu skupiska drzew, pasy drzew i pojedyncze drzewa spełniają następujące funkcje:
 - współdziałają w poprawianiu warunków mikroklimatycznych
 - przejmują funkcje czynników strukturotwórczych w „architekturze” krajobrazu terenów równinnych o małej lesistości,
 - są bardzo ważnym elementem potencjału rekreacyjnego w mieście,
 - są potencjalnymi ostojami gatunków roślin i zwierząt.
- Szczególne miejsce w krajobrazie miejskim mają pasma i skupiska zieleni drzewiastej i krzaczastej, które łączą tereny zabudowane z otaczającą przyrodą.
- W związku z konsekwentną zabudową wszystkich terenów włączanych do obszaru Białegostoku dramatycznie wzrosła w ostatnich latach powierzchnia nieprzepuszczalna dla opadów atmosferycznych. Na terenie miasta dominują dziś obszary, które charakteryzuje odpływ sztuczny, jest to proces przyczyniający się do przyspieszenia obiegu wody i pośrednio wpływający na zagrożenia występowania zalewów w dolinie Białej. Obszar z dominującym procesem odpływu sztucznego obejmuje w zasadzie wszystkie tereny ze zwartą zabudową, gdzie woda opadowa odbierana jest systemem kanalizacji deszczowej. Pozostałe obszary cechują się zróżnicowanymi właściwościami hydrologicznymi. W zależności od cech środowiska, w różnym stopniu przyczyniają się one do hamowania negatywnego procesu odpływu sztucznego wód opadowych. Kluczowe znaczenie dla funkcjonowania hydrologicznego w mieście mają te procesy, które przyczyniają się do zachowania zasobów wodnych (retencji), w tym zasilania wód podziemnych i odnowy tych zasobów, a także tereny sprzyjające spowolnieniu obiegu wody (ograniczenie odpływu sztucznego).
- W świetle planowanych nowych inwestycji trzeba wyraźnie podkreślić, że należy oczekiwać pogorszenia sytuacji, tj. coraz większej gwałtowności i zakresu zmienności przepływów w miarę wzrostu udziału powierzchni uszczelnionych, objętych systemem kanalizacji.

Tereny całkowicie wyłączone z przeznaczenia pod zabudowę

Obszary kształtowania systemu przyrodniczego miasta na bazie naturalnych walorów przyrodniczych środowiska

Obszary z dominacją funkcji ochronnych i turystyczno-rekreacyjnych, o wysokich walorach ekologicznych z dominacją funkcji gleboochronnej, wodoochronnej i krajobrazowej.
Obszary aktywnego kształtowania i renaturalizacji środowiska, dopuszczalne zainwestowanie rekreacyjne o charakterze drobnych, drewnianych form architektonicznych

Grupy drzew wskazane do ochrony

Obszary ograniczonego zainwestowania budowlanego (obiekty obsługujące tereny zielone, publiczne i specjalne)

Tereny kształtowania funkcji uzupełniających system przyrodniczy

Zieleń osiedlowa, komunikacyjna i ochronna

Potencjalne tereny inwestycyjne

Tereny o dobrych warunkach fizjograficznych do zabudowy

Tereny o niekorzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy

Obszary zabudowane

Zabudowa i ciągi komunikacyjne

Obszary potencjalnych konfliktów i zagrożeń

Tereny produkcyjne i przemysłowe

Rysunek 2 Przydatność terenu do funkcji użytkowych

źródło: Ekofizjografia Białegostoku (Kwiatkowski i Gajko 2012)

1.2.2. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku

Projekt przedmiotowego projektu planu nie narusza ustaleń „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku” uchwalonego uchwałą Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r.

W „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku” znaczna część obszaru wskazanego do objęcia projektem planu oznaczona została jako **1CS – tereny centrum śródmiejskiego**, zaliczane do obszarów urbanizacji.

Na tych terenach funkcje podstawowe to: zabudowa usługowa, wytwórczość drobna, zabudowa mieszkaniowa wysokiej intensywności oraz zabudowa wielofunkcyjna (usługowo-mieszkaniowa). Funkcje uzupełniające to: zabudowa mieszkaniowa średniej intensywności, tereny zieleni urządzonej, tereny przestrzeni publicznych, komunikacja, infrastruktura techniczna oraz istniejące enklawy zabudowy o innych funkcjach.

Kierunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania na obszarze ICS:

- dążenie do kształtowania zabudowy wielofunkcyjnej o charakterze wielkomiejskim (zwarłym, ciągłym, intensywnym),
- kształtowanie zabudowy usługowej służącej realizacji celów publicznych,
- kształtowanie zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej o różnorodnych formach (w tym apartamentowej, na wynajem),
- zachowanie i tworzenie powiązań najważniejszych przestrzeni publicznych z terenami otwartymi tworzącymi system przyrodniczy miasta,
- kształtowanie zabudowy i zagospodarowania z uwzględnieniem historycznych osi kompozycyjnych i widokowych oraz dominant,
- ochrona i kształtowanie miejskich przestrzeni publicznych, powiązanych z programem usługowym,
- ochrona układów przestrzennych o wartościach historycznych i kulturowych,
- kształtowanie standardów komunikacyjnych (w tym zasad ruchu samochodowego, parkowania, obsługi komunikacją zbiorową).

Pozostała część obszaru wskazanego do objęcia projektem planu oznaczona została jako **IMW – tereny zabudowy mieszkaniowej wysokiej intensywności**.

Na tych terenach funkcja podstawowa to zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna. Funkcje uzupełniające to: zabudowa usługowa służąca realizacji celów publicznych na poziomie lokalnym i ponadlokalnym, zabudowa usługowa z zakresu usług rynkowych, służąca zaspokojeniu potrzeb mieszkańców, zabudowa z zakresu wytwórczości drobnej, tereny lokalnych przestrzeni publicznych, tereny zieleni urządzonej, komunikacja, infrastruktura techniczna oraz istniejące enklawy zabudowy o innych funkcjach.

Kierunki kształtowania zabudowy i zagospodarowania na obszarze IMW:

- kształtowanie zespołów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej oraz inwestycji celu publicznego z zakresu infrastruktury społecznej (m.in. oświata, kultura, opieka społeczna i służba zdrowia),
- zachowanie istniejących oraz tworzenie nowych przestrzeni publicznych w powiązaniu z obiektami i urządzeniami usług służących zaspokojeniu potrzeb mieszkańców oraz terenami zieleni publicznej,
- kształtowanie powiązań z terenami tworzącymi system przyrodniczy miasta,
- zachowanie osi kompozycyjnych i widokowych.

Niewielka, północno-wschodnia część obszaru do objęcia projektem planu oznaczona została jako **ZP - tereny zieleni urządzonej**.

Funkcje podstawowe na tych terenach to: ogólnodostępne tereny zieleni, w tym m.in. parki, parki leśne, ogrody osiedlowe, botaniczne, zoologiczne, jordanowskie i zabytkowe, rodzinne ogrody działkowe, wody powierzchniowe, zieleń towarzysząca zabudowie (ogrody przydomowe, zieleńce, zieleń rekreacyjna, place zabaw). Funkcje uzupełniające to: obiekty i urządzenia rekreacyjno-wypoczynkowe i edukacyjne, obiekty i urządzenia usług związanych z funkcją podstawową, inwestycje celu publicznego, komunikacja, infrastruktura techniczna. istniejące obiekty i tereny o innych funkcjach.

Kierunki kształtowania zagospodarowania na obszarze ZP:

- kształtowanie zagospodarowania w kierunku ochrony, utrzymania i tworzenia ciągłości przestrzennej terenów zieleni urządzonej, tworzących system przyrodniczy miasta,

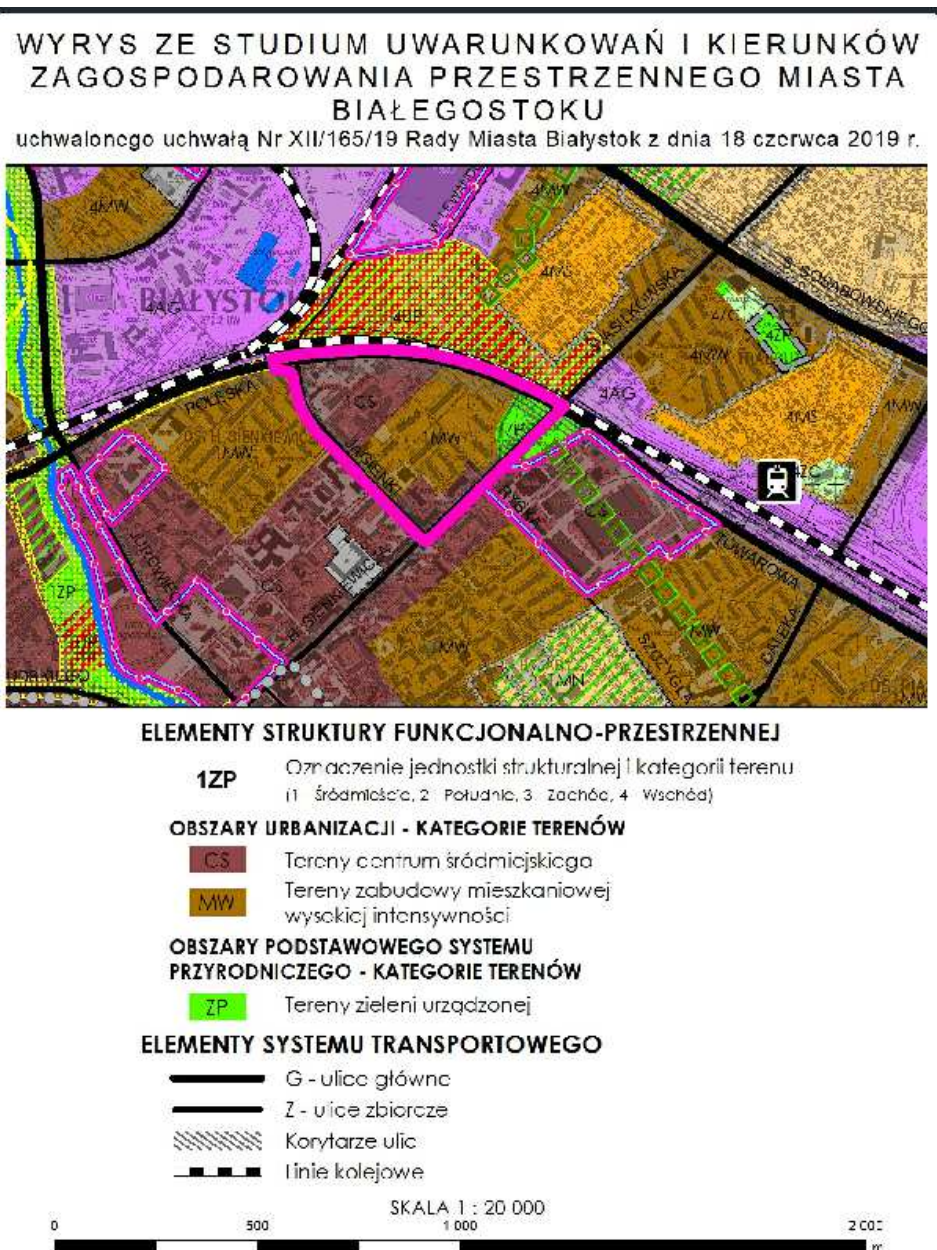
- kształtowanie przestrzeni publicznych w formie ogólnodostępnej zieleni urządzonej o wysokich walorach przyrodniczych, krajobrazowych i estetycznych,
- rewaloryzacja parków zabytkowych,
- kształtowanie zabudowy usługowej towarzyszącej funkcji podstawowej z zakresu edukacji, gastronomii, kultury, handlu (np. oranżerie, cieplarnie, kawiarnie, cukiernie itp.),
- kształtowanie obiektów i urządzeń sportu i rekreacji oraz obiektów małej architektury (w tym np. place zabaw, boiska itp.),
- możliwość (zachowania, modernizacji istniejących obiektów budowlanych o innych funkcjach,
- kształtowanie powiązań ciągów pieszych i rowerowych.

Przewidywane rozwiązania planistyczne nie będą naruszać ustaleń „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Białegostoku”.

Oznaczony w studium teren zieleni urządzonej ZP wchodzi w skład obszarów podstawowego systemu przyrodniczego. Podstawowy system przyrodniczy tworzą obszary o najwyższych walorach przyrodniczych, mające znaczenie dla funkcjonowania całego miasta lub regionu, pełniące nadrzędne funkcje przyrodnicze (głównie klimatyczną, hydrologiczną i biologiczną) oraz podporządkowane im funkcje poza przyrodnicze (estetyczną, rekreacyjno-wypoczynkową).

Na obszarach tworzących podstawowy system przyrodniczy miasta należy dążyć do:

- 1) zakazu zabudowy,
- 2) zakazu realizacji urządzeń i instalacji należących do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (w rozumieniu przepisów związanych z ochroną środowiska), z wyjątkiem przedsięwzięć celu publicznego, w tym służących poprawie stanu środowiska lub obsługi mieszkańców, pod warunkiem zastosowania rozwiązań najkorzystniejszych z punktu widzenia ochrony środowiska,
- 3) zakazu dokonywania trwałych zmian stosunków wodnych, szczególnie robót powodujących trwałe obniżenie poziomu wód podziemnych lub ograniczenie zasilania poziomów wodonośnych, cieków i zbiorników wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona środowiska przyrodniczego, zrównoważona gospodarka wodna i cele publiczne,
- 4) zakazu wydobywania kopalin dla celów gospodarczych,
- 5) zakazu wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających naturalne formy rzeźby terenu i obniżających walory krajobrazowe, z wyjątkiem niezbędnych prac związanych z:
 - a) zabezpieczeniem przeciwpowodziowym, przeciw podtopieniom,
 - b) utrzymaniem i budową, odbudową i modernizacją urządzeń wodnych,
 - c) budową inwestycji celu publicznego oraz udostępnianiem terenów rekreacyjno-wypoczynkowych,
- 6) zakazu zasypywania, osuszania i niszczenia terenów podmokłych, zabagnionych i naturalnych obniżen terenowych (z wyłączeniem inwestycji celu publicznego),
- 7) utrzymania gruntów leśnych, z wyjątkiem realizacji niezbędnych inwestycji celu publicznego oraz funkcji sportowo-rekreacyjnych,
- 8) ochrony dolin rzecznych, pełniących przede wszystkim funkcje retencyjne, przed zabudową i zainwestowaniem innym niż tereny zieleni,
- 9) kształtowania ciągłości funkcjonalno-przestrzennej terenów zieleni za pomocą ścieżek rowerowych i ciągów spacerowych,
- 10) rekreacyjno-wypoczynkowego udostępniania lasów i terenów dolin rzecznych.

Rysunek 3 Wyrys ze *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku*

1.2.3. Obowiązujące miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego

Na fragmencie przedmiotowego obszaru w rejonie ulic Jagienki i Chmielnej obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku (rejon ul. Jagienki), uchwalonego uchwałą Rady Miejskiej Białegostoku Nr LIII/692 z dnia 27 maja 2002 r. W obowiązującym planie są ta fragmenty ulic: Jagienki i Chmielnej oraz:

- teren oznaczony symbolem 1U przeznaczony pod usługi związane z motoryzacją np.: stacja paliw, myjnia samochodowa, handel artykułami motoryzacyjnymi i spożywczymi, gastronomia wraz z urządzeniami towarzyszącymi, parkingami i z zielenią urządzoną,
- terenem oznaczonym symbolem 2U przeznaczonym pod parking (garaż) wielopoziomowy wraz z urządzeniami towarzyszącymi,

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku
w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej

- terenem oznaczonym symbolem 3PU przeznaczonym pod zabudowę produkcyjno-usługową wraz z urządzeniami towarzyszącymi, parkingami i z zielenią urządzoną.

Prognoza oddziaływania na środowisko do ww. planu podaje, że ogół warunków fizjograficznych i ekofizjograficznych predysponuje omawiany teren do utrzymania funkcji przemysłowo-usługowej w istniejących obiektach oraz na terenach nie zagospodarowanych w pobliżu ulicy Poleskiej wprowadzenie funkcji usługowej z krótkotrwałym przebywaniem ludzi jak usługi związane z komunikacją. Z całego terenu powinna być jednocześnie wyeliminowana zabudowa mieszkaniowa.

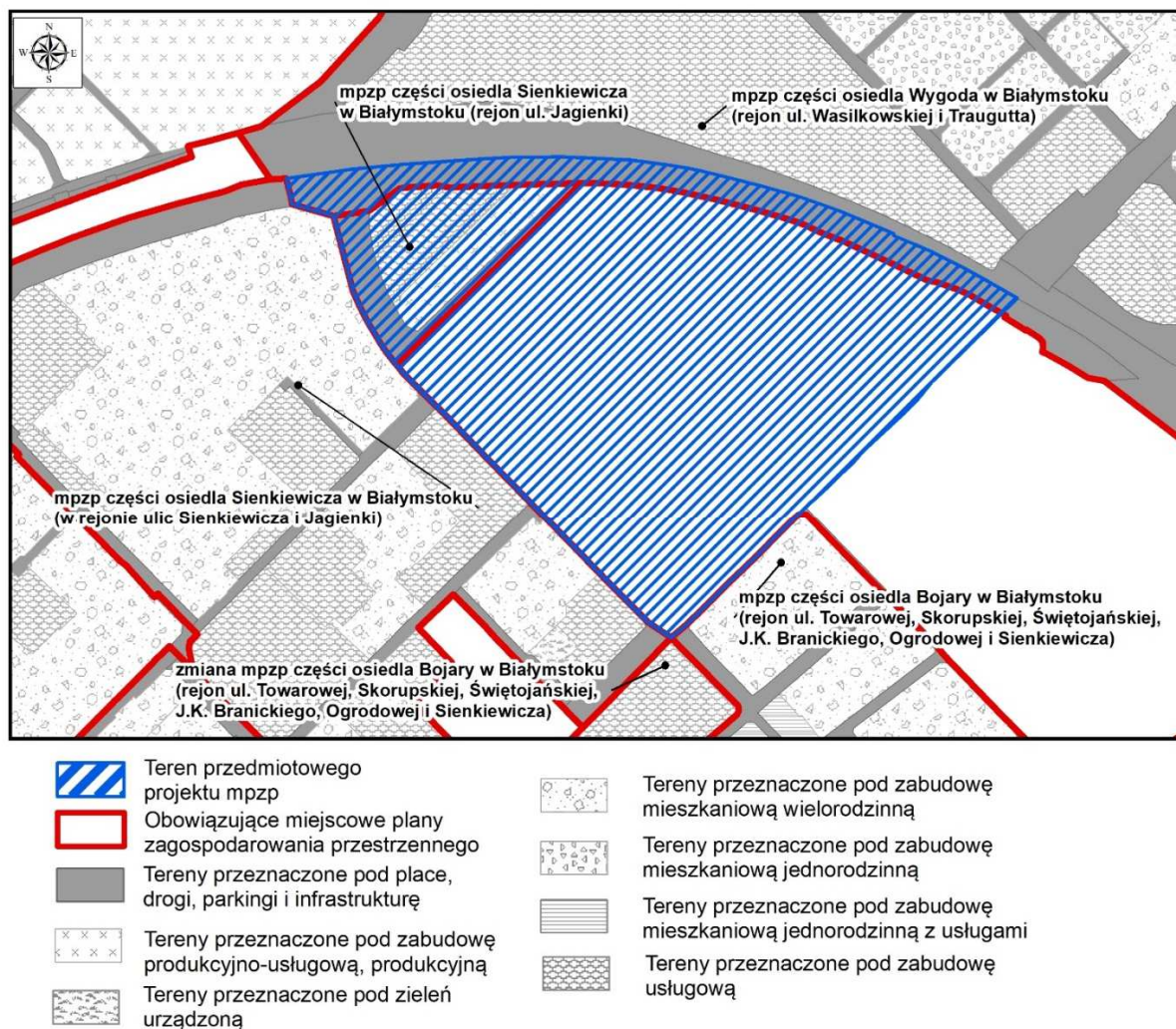
Na niewielkim fragmencie w rejonie ulicy Poleskiej obowiązują również ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Wygoda w Białymstoku (rejon ulicy Wasilkowskiej i Traugutta), uchwalonego uchwałą Nr IX/72/11 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 28 marca 2011 r. Projekt planu pokrywa się z ulicą Poleska 3KD-G z obowiązującego planu. Prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca ww. planu nie odnosi się w szczególności do obszaru objętego projektem planu.

Od strony południowej projekt planu graniczy z następującymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego:

- miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku (w rejonie ulic Sienkiewicza i Jagienki), uchwalonym uchwałą Nr LV/841/18 Rady Miasta Białystok z dnia 12 października 2018 r. Graniczy z terenami przeznaczonymi pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną; zabudowę usługową wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną, a także terenem przeznaczonym pod zabudowę usługową i mieszkaniową wielorodzinną wraz z obiektami i urządzeniami towarzyszącymi oraz zielenią urządzoną;
- miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego części osiedla Bojary w Białymstoku (rejon ul. Towarowej, Skorupskiej, Świętojańskiej, J.K. Branickiego, Ogrodowej i Sienkiewicza), uchwalonym uchwałą Nr XVIII/174/07 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 29 października 2007 r. Sąsiaduje z terenem przeznaczonym pod zabudowę mieszkaniową wielorodzinną z usługami oraz z urządzeniami towarzyszącymi, parkingami, dojazdami, placami zabaw i zielenią urządzoną;
- zmianą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Bojary w Białymstoku (rejon ul. Towarowej, Skorupskiej, Świętojańskiej, J.K. Banickiego, Ogrodowej i Sienkiewicza), uchwaloną uchwałą Nr XXIII/342/16 Rady Miasta Białystok z dnia 30 maja 2016 r. Na niewielkim fragmencie graniczy z terenem przeznaczonym pod zabudowę usługową, w tym z zakresu administracji i oświaty, wraz z urządzeniami towarzyszącymi, parkingami, dojazdami i zielenią urządzoną.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku
w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej

Rysunek 4 Położenie projektu mpzp na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku

1.2.4. Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Podlaskiego

Polityka przestrzennego zagospodarowania województwa realizuje cele określone dla jego przestrzeni i współpracy transgranicznej w: *Koncepcji Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030* i powiązanych z nią krajowych strategiach rozwoju (DSRK 2030, ŚSRK 2020, KSRR 2020) oraz Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego do roku 2020 i powiązanych z nią cząstkowych dokumentach strategicznych. Cele te oraz realizujące je zasady i kierunki działań wynikają z uwarunkowań zagospodarowania oraz uwzględniają wnioski zgłoszone do *Planu* przez samorzady województw sąsiadujących, organy samorządu powiatowego i gminnego. System celów polityki przestrzennej zagospodarowania województwa obejmuje cel strategiczny i 5 celów cząstkowych, stanowiących jego rozwinięcie, odniesionych do kluczowych elementów zagospodarowania województwa, w tym jego obszarów funkcjonalnych.

Celem strategicznym polityki przestrzennej zagospodarowania województwa podlaskiego jest: „Zrównoważone zagospodarowanie przestrzeni województwa podlaskiego, sprzyjające rozwojowi społeczno-gospodarczemu, spójności społecznej i terytorialnej, konkurencyjności oraz wykorzystaniu potencjału przyrodniczego, kulturowego i położenia przygranicznego”.

Zapewnienie realizacji celu strategicznego wymaga skupienia działań podmiotów publicznych na wybranych elementach zagospodarowania i wyodrębnionych terytoriach poprzez cele cząstkowe, do których należą:

- Cel 1. Zwiększenie konkurencyjności miejskich obszarów funkcjonalnych ośrodków – wojewódzkiego Białegostoku, subregionalnych Łomży i Suwałk oraz powiatowych w zakresie jakości: infrastruktury funkcji ponadlokalnych publicznych, potencjału gospodarczego, powiązań funkcjonalnych zewnętrznych i struktur przestrzennych zagospodarowania,
- Cel 2. Wzmocnienie spójności województwa w procesie zrównoważonego terytorialnie rozwoju i modernizacji zagospodarowania przestrzennego obszarów wiejskich z wykorzystaniem ich potencjału wewnętrznego, specjalizacji regionalnej i położenia przygranicznego,
- Cel 3. Poprawa dostępności terytorialnej zewnętrznej i wewnętrznej województwa podlaskiego, poprzez rozwój infrastruktury transportowej, ze zmniejszeniem kosztów środowiskowych, oraz telekomunikacyjnej i teleinformatycznej,
- Cel 4. Osiągnięcie i utrzymanie wysokiej jakości środowiska przyrodniczego województwa, w tym sieci ekologicznej, walorów dziedzictwa kulturowego i krajobrazowych oraz racjonalne użytkowanie ich zasobów,
- Cel 5. Zwiększenie odporności struktury przestrzennej województwa na zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego, naturalne i awariami przemysłowymi oraz zdolności obronnych i ochronnych.

Zasady ogólne polityki przestrzennej województwa podlaskiego mają charakter stały i dotyczą wszelkich form działalności w przestrzeni:

- 1) Ustrojowa zasada zrównoważonego rozwoju - oznaczająca taki rozwój społeczno-gospodarczy, w którym następuje integrowanie działań politycznych, gospodarczych i społecznych z zachowaniem równowagi przyrodniczej oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych, w celu zagwarantowania możliwości zaspokojenia podstawowych potrzeb poszczególnych społeczności oraz obywateli zarówno współczesnego pokolenia, jak i przyszłych pokoleń. Wynikają z niej następujące zasady planowania publicznego:
 - zasada racjonalności ekonomicznej,
 - zasada preferencji regeneracji,
 - zasada przezorności ekologicznej,
 - zasada kompensacji ekologicznej,
- 2) Funkcjonowanie zintegrowanego systemu rozwoju zapewniają:
 - zasada hierarchiczności celów,
 - zasada dynamicznego strefowania,
 - zasada partycypacji społecznej,
 - zasada harmonijnego wpisania dziedzictwa kulturowego w struktury przestrzenne,
 - zasada odchodzenia od monofunkcyjności przeznaczenia terenu,
 - zasada poprawy funkcjonowania struktur i układów przestrzennych,
 - zasada tworzenia rezerw terenowych.

1.2.5. Program Ochrony Środowiska dla miasta Białystok na lata 2017–2020 z perspektywą na lata 2021-2024

Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024 jest dokumentem planowania strategicznego, zawierającym cele i kierunki po-

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku
w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej

lityki w zakresie ochrony środowiska, prowadzonej przez miasto Białystok i określającym wynikające z nich działania.

Nadrzędnym celem polityki ochrony środowiska na lata 2017 – 2020 będzie, podobnie jak w latach poprzednich, dążenie do: „Zrównoważonego i trwałego rozwoju miasta Białystok, w którym środowisko przyrodnicze i jego ochrona mają znaczący wpływ na przyszły charakter tego obszaru i równocześnie wspierają jego rozwój gospodarczy i społeczny poprzez poprawę jego stanu, ładu przestrzennego i rozwój infrastruktury ochrony środowiska”. Cele i kierunki interwencji stanowią zestaw pożądanych (wskazywanych) kierunków do realizacji lub zaniechania, mających w efekcie poprawić stan jakości środowiska, zachować lub ochronić wartościowe komponenty środowiska i dać narzędzie do racjonalnego korzystania ze środowiska.

Tabela 1 Cele Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok powiązane z projektem planu

Obszar interwencji	Cel strategiczny w latach 2017-2024 Kierunek interwencji
Jakość powietrza i ochrona klimatu	Osiągnięcie dobrej jakości powietrza i jakości życia mieszkańców – dążenie do osiągnięcia dopuszczalnych i docelowych poziomów zanieczyszczeń powietrza - Ograniczenie emisji z transportu publicznego; - Poprawa jakości infrastruktury drogowej; - Planowanie przestrzenne służące poprawie jakości powietrza;
Zagrożenie hałasem	Osiągnięcie dobrego stanu klimatu akustycznego, bez przekroczeń dopuszczalnych norm hałasu - Ograniczenie oddziaływania hałasu komunikacyjnego i przemysłowego; - Ograniczenie uciążliwości lokali i imprez masowych.
Pola elektromagnetyczne	Ochrona społeczeństwa przed nadmiernym oddziaływaniem pól elektromagnetycznych - Uwzględnianie w planach zagospodarowania przestrzennego zagadnienia pól elektromagnetycznych; - Zmniejszenie liczby źródeł promieniowania.
Gospodarowanie wodami	Osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu wód powierzchniowych oraz ochrona jakości wód podziemnych i racjonalizacja ich wykorzystania , ochrona przed powodzią, suszą i deficytem wody - Zapewnienie odpowiedniej jakości wody pitnej poprzez modernizację zbiorowego systemu uzdatniania i dystrybucji wody; - Rozwój i modernizacja zbiorowego systemu odprowadzania i oczyszczania ścieków komunalnych; - Zwiększenie retencji wodnej i gruntowej w celu ochrony terenów zabudowanych przed podtopieniami;
Powierzchnia ziemi	Ochrona i zapewnienie właściwego sposobu użytkowania powierzchni ziemi - Przeciwdziałanie zanieczyszczeniu powierzchni ziemi; - Zapobieganie degradacji gleb.
Gospodarowanie odpadami	Zapewnienie zrównoważonego systemu gospodarki odpadami - Doskonalenie systemu gospodarki odpadami zgodnego z hierarchią postępowania z odpadami w szczególności systemu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych z obszaru miasta - Osiągnięcie wymaganych poziomów recyklingu i przygotowania do ponownego użycia odpadów komunalnych - Poprawa jakości środowiska

Obszar interwencji	Cel strategiczny w latach 2017-2024 Kierunek interwencji
Zasoby przyrodnicze	Zapewnienie właściwej struktury i jakości terenów zieleni - Ochrona istniejących terenów zieleni wraz z utrzymaniem ich w należyłym stanie.

1.2.6. Plan Gospodarki Odpadami dla Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022

Działania zmierzające do zapobiegania powstawaniu odpadów, ograniczania ich ilości oraz negatywnego oddziaływania na środowisko koncentrować się powinny głównie na działaniach edukacyjnych i informacyjnych. W ramach prowadzonych działań edukacyjnych zwrócić należy również uwagę na promocję wykorzystania produktów wytwarzanych z materiałów odpadowych.

W obowiązującym *Planie Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022* wskazano do osiągnięcia do 2028 r. m.in. następujące cele główne w stosunku do gospodarki odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji:

- 1) Zmniejszenie ilości powstających odpadów (ograniczenie marnotrawienia żywności, wprowadzenie selektywnego zbierania bioodpadów z zakładów zbiorowego żywienia).
- 2) Zwiększenie świadomości społeczeństwa na temat właściwego gospodarowania odpadami komunalnymi, w tym odpadami żywności i innymi odpadami ulegającymi biodegradacji.
- 3) Zapewnienie jak najwyższej jakości zbieranych odpadów przez odpowiednie systemy selektywnego zbierania odpadów, w taki sposób, aby mogły one zostać w możliwie najbardziej efektywny sposób poddane recyklingowi.
- 4) Zmniejszenie udziału zmieszanych odpadów komunalnych w całym strumieniu zbieranych odpadów (zwiększenie udziału odpadów zbieranych selektywnie).
- 5) Zwiększenie udziału odzysku, w szczególności recyklingu odniesieniu do szkła, metali, tworzyw sztucznych oraz papieru i tektury, jak również odzysku energii z odpadów zgodnego z wymogami ochrony środowiska.
- 6) Zwiększenie ilości zbieranych selektywnie odpadów niebezpiecznych występujących w strumieniu odpadów komunalnych.
- 7) Zmniejszenie ilości odpadów ulegających biodegradacji unieszkodliwianych przez składowanie.
- 8) Zaprzestanie składowania odpadów ulegających biodegradacji selektywnie zebranych.
- 9) Zaprzestanie składowania zmieszanych odpadów komunalnych bez przetworzenia.
- 10) Likwidacja miejsc nielegalnego składowania odpadów komunalnych.

Jednym z celów szczegółowych jest objęcie wszystkich właścicieli nieruchomości, na których zamieszkują mieszkańcy systemem selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Zapisy projektu planu nie wpływają negatywnie na dążenie do osiągnięcia ww. celów *Planu Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022*.

1.2.7. Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej

Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej opracowywany został dla strefy aglomeracja białostocka (kod strefy PL2001) w związku z przekroczeniem poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM10, pyłu zawieszonego PM2,5 oraz poziomu docelowego benzo(a)pirenu w powietrzu w 2011 i 2012 r.

Głównym celem sporządzenia i wdrożenia *Programu ochrony powietrza* jest przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza, a przez to poprawa warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepsza jakość życia w aglomeracji.

Działania kierunkowe, czyli mające wpływ na obniżenie emisji pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 oraz B(a)P w zakresie planowania przestrzennego poprzez uwzględnianie w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego ustaleń umożliwiających ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM10, PM2,5 oraz benzo(a)pirenu, polegają na:

- zachowaniu ciągłości korytarzy ekologicznych,
- kształtowaniu zabudowy w sposób umożliwiający swobodny przepływ mas powietrza na terenach regeneracji i przewietrzania,
- stosowaniu odpowiednich wskaźników powierzchni biologicznie czynnej towarzyszącej zabudowie,
- tworzenie publicznych terenów zieleni urządzonej, w tym parków, skwerów,
- wprowadzaniu zieleni izolacyjnej do ciągów komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu,
- dopuszczeniu stosowania paliw stałych na terenach, na których nie ma możliwości uzyskania warunków podłączenia do ogólnomiejskiej sieci ciepłowniczej lub gazowej, lub na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej w przypadku stosowania źródeł ciepła o mocy nie większej niż 30 kW,
- preferowaniu zaopatrzenia w ciepło z miejskiej sieci ciepłowniczej (w obszarach, gdzie jest to technicznie możliwe),
- rozbudowie sieci ulic, która pozwoli ograniczyć wewnątrzmijski ruch tranzytowy przez obszar śródmieścia,
- tworzeniu stref ruchu pieszego i uspokojonego na obszarze śródmieścia,
- uwzględnieniu konieczności budowy ścieżek rowerowych lub ciągów pieszo-rowerowych wzdłuż nowo budowanych dróg.

1.2.8. Plan Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030

Celem nadrzędnym *Planu adaptacji miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030* (MPA) jest podniesienie potencjału adaptacyjnego miasta Białystok zapewniającego wdrażanie zrównoważonego rozwoju i osiągnięcie wysokiej jakości życia. Cele strategiczne *Planu adaptacji* powiązane z analizowanym projektem planu to:

- Adaptacja do zagrożeń termicznych
- Adaptacja do zagrożeń związanych z opadem i powodziami/podtopieniami
- Uwzględnienie zmian klimatu w planowaniu przestrzennym.

Największymi zagrożeniami klimatycznymi dla Miasta Białystok są wzrostowe trendy zarówno opadów (sumy i ich intensywności powodujące wezbrania i nagłe powodzie lokalne typu flash flood), upałów (w tym temperatur maksymalnych i liczby fal upałów) jak i susz (w szczególności długość okresów bezopadowych). Pomimo tendencji spadkowej nie należy również lekceważyć przymrozków, które mogą powodować istotne skutki wiosną w okresie kwitnienia roślin oraz oblodzenia groźne o każdej porze roku. Zjawiska te mogą stanowić poważne zagrożenie dla prawidłowego funkcjonowania miasta oraz zdrowia i życia jego mieszkańców.

Jednym ze sposobów przeciwdziałania skutkom zmian klimatu jest odpowiednie kształtowanie struktury funkcjonalno-przestrzennej, w tym terenów zieleni, które regulują klimat lokalny, retencjonują wodę łagodząc zarówno skutki suszy jak i powodzi. Odpowiednia, z punktu widzenia adaptacji do zmian klimatu, struktura przestrzenna to wyższy komfort życia mieszkańców, wzrost poziomu bezpieczeństwa oraz mniejsze straty materialne związane z występowaniem ekstremalnych zjawisk klimatycznych.

Według analiz przeprowadzonych w MPA, w przypadku takich zagrożeń klimatycznych jak powódź, upały i opady priorytet podjęcia działań adaptacyjnych na omawianym terenie w sektorze gospodarki przestrzennej jest pilny, zaś w przypadku cyrkulacji, działania są planowane w dłuższej perspektywie (2050). W sektorze gospodarki wodnej zjawisko związane z przymrozkami to dominujący czynnik wpływający na wrażliwość tego sektora. Wymaga on podjęcia w tym zakresie pilnych działań. Zaś w przypadku opadów należy planować działania w dłuższej perspektywie (2050). W transporcie infrastruktura drogowa wrażliwa jest na występowanie intensywnych opadów deszczu oraz w ich konsekwencji lokalnych podtopień, a także na przymrozki. W przypadku powodzi działania są pilne, pozostałe wymagają działań w krótkiej perspektywie (2030). W przypadku zdrowia publicznego, zagrożenia dla zdrowia wynikają z nasilenia się zjawisk powiązanych z falami upałów, a także niskimi temperaturami – przymrozkami. Są to działania pilne. Intensywne opady wymagają zaś podjęcia działań w krótkiej perspektywie (2030).

Cel MPA jest zgodny z głównym celem *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030 (SPA2020)*, czyli zapewnieniem zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Wynikiem działań dotyczących polityki przestrzennej uwzględniającej konsekwencje zmian klimatycznych dla miast powinna być m.in. adaptacja instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych opadów nawałnych, mała retencja miejska oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymiana szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne.

1.2.9. Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły

Najważniejszym przesłaniem Ramowej Dyrektywy Wodnej jest ochrona zasobów wodnych dla przyszłych pokoleń. Wprowadza ona zintegrowaną politykę wodną mającą na celu zapewnienie ludziom dostępu do czystej wody pitnej po rozsądnej cenie, która umożliwi rozwój gospodarczy i społeczny przy równoczesnym poszanowaniu potrzeb środowiska. Głównym celem RDW jest osiągnięcie dobrego stanu wszystkich części wód, poprzez określenie i wdrożenie koniecznych działań w ramach zintegrowanych programów działań w państwach członkowskich do 2015 roku.

Zgodnie z przepisami RDW planowanie gospodarowania wodami odbywa się w podziale na obszary dorzeczy. Plany gospodarowania wodami są narzędziem planistycznym, które ma usprawnić proces osiągania celów środowiskowych. Stanowią one będą fundament podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości. PGW będą miały wpływ nie tylko na kształtowanie gospodarki wodnej, ale także na inne sektory gospodarki, w tym: przemysł, rolnictwo, leśnictwo, gospodarkę komunalną, transport, rybołówstwo czy turystykę. To dokument który obejmuje działania zmierzające do spełnienia celów RDW w zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód, a w szczególności ekosystemów wodnych i od wód zależnych.

Cele środowiskowe dla części wód zostały oparte głównie na wartościach granicznych poszczególnych wskaźników fizyko-chemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych określających stan ekologiczny wód powierzchniowych oraz wskaźników chemicznych

świadczących o stanie chemicznym wody, odpowiadających warunkom osiągnięcia przez te wody dobrego stanu, z uwzględnieniem kategorii wód, wg rozporządzenia w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód powierzchniowych.

Dla jednolitych części wód, będących obecnie w bardzo dobrym stanie/potencjale ekologicznym, celem środowiskowym będzie utrzymanie tego stanu/potencjału. Dla naturalnych części wód celem będzie osiągnięcie co najmniej dobrego stanu ekologicznego, dla silnie zmienionych i sztucznych części wód – co najmniej dobrego potencjału ekologicznego. Ponadto, w obydwu przypadkach, w celu osiągnięcia dobrego stanu/potencjału konieczne będzie dodatkowo utrzymanie co najmniej dobrego stanu chemicznego.

Zgodnie z podziałem topograficznym zlewni na terenie miasta cały teren należy do zlewni Białej – Cieku spod Fabryki Mebli. Spływ wód opadowych w przypowierzchniowych warstwach piaszczystych odbywa się zgodnie ze spadkiem terenu w kierunku zachodnim.

Przepływającą poza granicami projektu planu rzekę Białą należy postrzegać przez pryzmat Ramowej Dyrektywy Wodnej, która dla wszystkich wód na obszarze Unii Europejskiej wyznaczyła cele środowiskowe. Biała została zakwalifikowana jako silnie zmieniona część wód (SZCW); oznacza to, że charakter JCWP został znacznie zmieniony na skutek fizycznego oddziaływania człowieka. W praktyce oznacza to konieczność dbania o dobre parametry fizyko-chemiczne wód rzeki Białej oraz poprawę jej warunków hydromorfologicznych, tj. kształt koryta lub drożność, które upodobniają go do rzeki naturalnej.

Według *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* rzeka Biała jest uważana za potok nizinny piaszczysty (wg typologii JCWP) o kodzie PLRW2000172616899. Celem środowiskowym dla niej jest uzyskanie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. W *Planie* tym z 2011 r. zauważono, że jest zagrożone dla rzeki Białej osiągnięcie ww. celów środowiskowych dla JCWP, dlatego też w aktualizacji w 2016 r. ze względu na występującą presję komunalną i niską emisję w zlewni JCWP przedłużono termin osiągnięcia jej dobrego stanu do 2027 r.

Analizowany teren znajduje się w obszarze JCWPd o kodzie PLGW200052, z monitoringu określono dobry stan ilościowy i dobry stan chemiczny (zgodnie z oceną stanu na 2012 r.). Celem środowiskowym dla ww. JCWPd jest dalsze utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych wg aktualizacji *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* jest niezagrożona.

1.2.10. Krajowy program oczyszczania ścieków komunalnych

Celem *Krajowego programu oczyszczania ścieków komunalnych* przez realizację ujętych w nim inwestycji, jest ograniczenie zrzutów niedostatecznie oczyszczanych ścieków, a co za tym idzie ochrona środowiska wodnego przed ich niekorzystnymi skutkami. *KPOŚK* jest instrumentem wdrażania dyrektywy Rady 91/271/EWG w odniesieniu do redukcji zanieczyszczeń biodegradowalnych z oczyszczalni > 2 000 RLM oraz redukcji związków azotu i fosforu.

Białystok został uznany za aglomerację priorytetową dla wypełnienia wymogów Traktatu Akcesyjnego. Aglomeracja (wg Prawa wodnego) oznacza teren, na którym zaludnienie lub działalność gospodarcza są wystarczająco skoncentrowane, aby ścieki komunalne były zbierane i przekazywane do oczyszczalni ścieków komunalnych.

Część obszaru aglomeracji nie obsługiwana systemem kanalizacyjnym powinna mieć wg *KPOŚK* zapewnione odprowadzenie i oczyszczanie ścieków przy wykorzystaniu systemów indywidualnych na odpowiednim poziomie ochrony środowiska.

Kolejne aktualizacje *KPOŚK* (w 2005 r., 2010 r., 2011 r., 2016 r. i 2017 r.) dotyczyły głównie weryfikacji wykazu aglomeracji oraz planowanych inwestycji w zakresie ich wyposażenia w systemy kanalizacji zbiorczej oraz oczyszczalnie ścieków.

Wnioski z *Prognozy oddziaływania na środowisko* wskazują, że realizacja celów *KPOŚK* jest przyjazna środowisku ze względu na zamierzenia i bezpośrednią realizację wymagań ochrony środowiska, poprzez np. zwiększenie dostępności usług kanalizacyjnych (m.in. rozbudowa sieci kanalizacyjnej) i poprawę warunków sanitarnych ludności.

2. INFORMACJE O METODACH ZASTOSOWANYCH PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej wykonano na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r., poz. 503) oraz art. 46 ust.1 pkt 1 oraz art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029).

Zakres i stopień szczegółowości informacji zawartych w prognozie do projektu planu został uzgodniony na podstawie art. 53 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Białymstoku (znak: WPN.411.1.45.2020.AR z dnia 09.12.2020 r.) oraz Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Białymstoku (Opinia nr 182/NZ/2020 z dnia 25.11.2020 r.).

Zakres terytorialny opracowania obejmuje teren projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach określonych uchwałą Nr XXVI/412/20 Rady Miasta Białystok z dnia 22 czerwca 2020 r. i tereny sąsiednie w obszarze, na którym mogłyby skutkować realizacja ustaleń zmiany tego planu.

Stan środowiska omawianego terenu i zagrożenia wynikające z realizacji ustaleń projektu planu przedstawiono w formie graficznej (załącznik 1 i załącznik 2) oraz opisowej, zawartej w niniejszym opracowaniu.

Celem opracowania „prognozy oddziaływania na środowisko” jest identyfikacja i przewidywanie oddziaływania zamierzeń o implikacjach środowiskowych na zdrowie ludzi oraz na środowisko biogeofizyczne, a co za tym idzie zinterpretowanie i skuteczne przekazanie informacji o tych oddziaływaniach. W prognozie oddziaływania na środowisko odniesiono się również do ewentualnych zmian w środowisku, mogących nastąpić w wyniku wprowadzenia zmian w planie obowiązującym. Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych doń nowych czynników. W trakcie prognozowania uwzględnia się wszystkie poziomy powiązań między przyczynami i skutkami. Oprócz zależności przyczynowo-skutkowych uwzględnia się powiązania łącznie z wtórnymi przyczynami i skutkami oraz proponuje działania zaradcze i korekcyjne. Zadaniem prognozy jest ocena całościowa i obiektywna przedmiotowego terenu.

Do oceny interakcji między człowiekiem a środowiskiem, w prognozie oddziaływania na środowisko zastosowano głównie metodę analityczno-porównawczą. Dla zbadania stanu środowiska wykorzystano materiały archiwalne uzupełnione i zaktualizowane na podstawie bezpośrednich badań terenowych.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚCI JEJ PRZEPROWADZANIA

Aby kontrolować praktyczne skutki zmian zachodzących w zagospodarowaniu przestrzennym Białegostoku, zarówno z punktu widzenia ich zgodności z ustaleniami zawartymi w projekcie planu, jak i ich potencjalnego wpływu na środowisko przyrodnicze oraz implementacji zaleceń i sugestii zawartych w niniejszej prognozie, niezbędne jest prowadzenie systemu monitorowania planu, czyli sprawdzania postępów z jego realizacji. Monitoring powinien umożliwić korygowanie działań, które nie przynoszą planowanych efektów i rezultatów, reagowanie na zmiany sytuacji w mieście.

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta uwzględniającej m.in. prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórek obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg.

Na podstawie artykułu 32 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym co najmniej raz w kadencji Prezydent Miasta przekazuje Radzie Gminy wyniki analiz. Zostaną one poszerzone o ocenę skutków realizacji ustaleń wszystkich obowiązujących planów. Jednym z narzędzi, które posłuży do ww. analizy będzie ortofotomapa Białegostoku.

4. INFORMACJE O MOŻLIWYM TRANSGRANICZNYM ODDZIAŁYWANIU NA ŚRODOWISKO

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej oraz mogące powstać zamierzenia inwestycyjne w wyniku realizacji jego ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

5. ISTNIEJĄCY STAN ŚRODOWISKA ORAZ POTENCJALNE ZMIANY TEGO STANU W PRZYPADKU BRAKU REALIZACJI PROJEKTU PLANU

5.1. Aktualny stan środowiska przyrodniczego

budowa geologiczna, geomorfologia oraz gleby

W szerszym układzie przyrodniczym, obszar objęty opracowaniem położony jest

na Nizinie Północnopodlaskiej i w całości należy do zachodniej części mezoregionu Wysoczyzny Białostockiej. Powierzchnia omawianego obszaru zbudowana jest wyłącznie z utworów czwartorzędowych, reprezentujących zlodowacenie środkowopolskie oraz holocen.

Obszar projektu planu znajduje się w środkowej części Białegostoku. Najwyższy punkt znajduje się na wysokości ok. 142,5 m n.p.m w części wschodniej, zaś najniższy punkt znajduje się na zachodzie na wysokości ok. 134,5 m n.p.t.

Na podst. map opracowanych przez W. Kwiatkowskiego (Geomorfologia i Geologia) w 2004 r. prawie cały obszar leży na wysoczyźnie moreny dennej zbudowanej z gliny zwałowej. Tylko niewielki fragment na zachodzie to wysoczyzna moreny ablacyjnej tworzona przez piaski, żwiry, głązy lodowcowe na glinach.

Natomiast na mapie stanowiącej kompilację arkuszy Szczegółowej Mapy Geologicznej Polski 1 : 50 000, arkuszy Białystok (Kmieciak 2004) i Wasilków (Laskowski 2002) zauważa się, że cały teren to forma antropogeniczna – współczesne nasypy. Są to nieskonsolidowane grunty o charakterze nasypów gliniasto-gruzowych i gruzowych, hałd popiołów i śmieci.

Warunki gruntowo – wodne przydatności terenu do zabudowy są ściśle związane z budową geologiczną. Cały analizowany obszar to tereny o niekorzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy. Ograniczenie zabudowy wiąże się z właściwościami gruntów w kategoriach nośności. Wierzchnią warstwę glebową stanowią grunty antropogeniczne nasypowe o zróżnicowanej przepuszczalności i miąższości. Są to grunty z dużą zmiennością cech geotechnicznych, które przed wprowadzaniem nowej zabudowy wymagają dalszych ekspertyz i indywidualnego ustalania parametrów nośności.

warunki hydrograficzne i hydrogeologiczne

Zgodnie z podziałem topograficznym zlewni na terenie miasta cały teren należy do zlewni Białej – Cieku spod Fabryki Mebli. Spływ wód opadowych w przypowierzchniowych warstwach piaszczystych odbywa się zgodnie ze spadkiem terenu w kierunku zachodnim.

Przepływającą poza granicami projektu planu rzekę Białą należy postrzegać przez pryzmat Ramowej Dyrektywy Wodnej, która dla wszystkich wód na obszarze Unii Europejskiej wyznaczyła cele środowiskowe. Biała została zakwalifikowana jako silnie zmieniona część wód (SZCW); oznacza to, że charakter JCWP został znacznie zmieniony na skutek fizycznego oddziaływania człowieka. W praktyce oznacza to konieczność dbania o dobre parametry fizyko-chemiczne wód rzeki Białej oraz poprawę jej warunków hydromorfologicznych, tj. kształt koryta lub drożność, które upodobniają go do rzeki naturalnej.

Według *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* rzeka Biała jest uważana za potok nizinny piaszczysty (wg typologii JCWP) o kodzie PLRW2000172616899. Celem środowiskowym dla niej jest uzyskanie dobrego potencjału ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego. W *Planie* tym z 2011 r. zauważono, że jest zagrożone dla rzeki Białej osiągnięcie ww. celów środowiskowych dla JCWP, dlatego też w aktualizacji w 2016 r. ze względu na występującą presję komunalną i niską emisję w zlewni JCWP przedłużono termin osiągnięcia jej dobrego stanu do 2027 r.

Analizowany teren znajduje się w obszarze JCWPd o kodzie PLGW200052, z monitoringu określono dobry stan ilościowy i dobry stan chemiczny (zgodnie z oceną stanu na 2012 r.). Celem środowiskowym dla ww. JCWPd jest dalsze utrzymanie dobrego stanu ilościowego i chemicznego; ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych wg aktualizacji *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* jest niezagrażona.

Głębokość pierwszego poziomu wody od powierzchni terenu kształtuje się w północnej części obszaru na poziomie od 6-10 m p.p.t, zaś w większości na pozostałej części terenu na

poziomie od 4-6 m.p.p.t, a tylko na niewielkim fragmencie na zachodzie poziom ten jest najwyższy i wynosi od 2-4 m p.p.t.

Cały teren znajduje się na obszarze leja depresyjnego, jest to obszar, w którym na skutek odwodnienia nastąpiło obniżenie zwierciadła wód podziemnych pierwszego poziomu. Związany jest on bezpośrednio z eksploatacją ujęć komunalnych.

Omawiany obszar charakteryzuje się różnymi właściwościami hydrologicznymi. W zależności od cech środowiska różny jest stopień hamowania negatywnego procesu odpływu sztucznego wód opadowych. W procesie intercepcji na obszarze pokrytym trwałą roślinnością, następuje przechwytywanie wody przez rośliny, co przyczynia się do spowolnienia obiegu wody. Powierzchnie ulic, chodników i wszystkich innych gruntów pokrytych sztuczną nawierzchnią, cechuje całkowity brak infiltracji, praktycznie cała woda opadowa i roztopowa jest szybko odprowadzana do kanalizacji deszczowej.

Teren opracowania nie znajduje się w obszarach zagrożonych powodzią od rzeki Supraśl wyznaczonych na mapach zagrożenia powodziowego opracowanych przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej w 2015 r.

Omawiany obszar znajduje się w znacznej odległości od obszaru Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 218 – Pradolina rzeki Supraśl.

szata roślinna

Szata roślinna na analizowanym terenie ze względu na lokalizację na obszarze miasta jest silnie przekształcona. W północno-wschodniej części obszaru zlokalizowany jest Skwer im. Włodzimierza Zankiewicza. Obecność skweru uzupełnia system zieleni miejskiej.

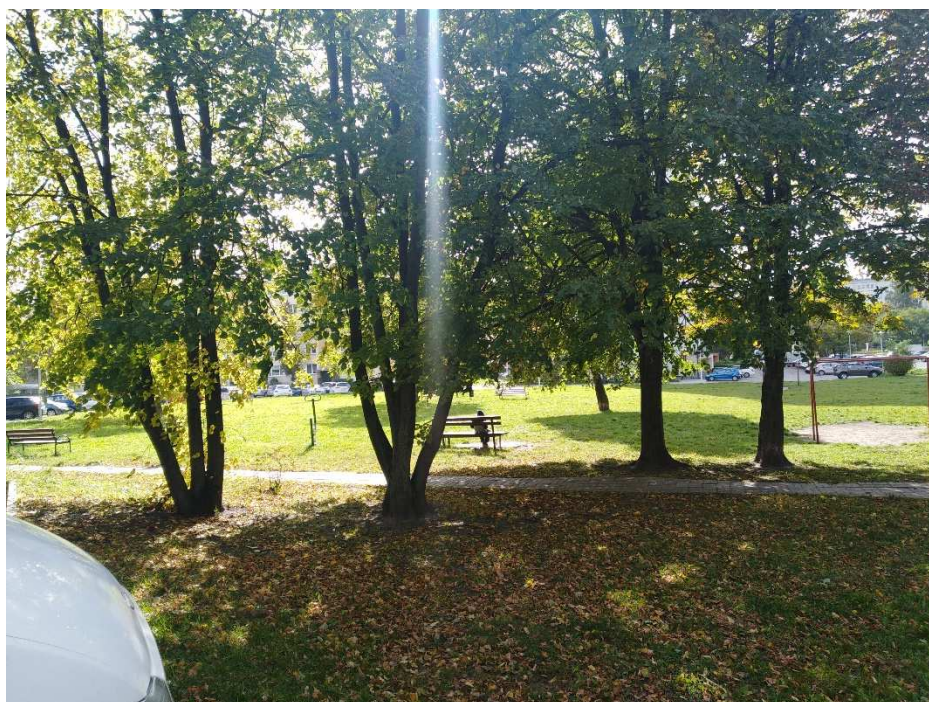
Zdjęcie 1 Widok na Skwer im. Włodzimierza Zankiewicza

Fot. Kamila Misiewicz, wrzesień 2021 r.

W pobliżu skweru, wzdłuż zabudowy mieszkaniowej występują liczne, cenne zadrzewienia. Drzewa tworzą swoisty mikroklimat, dostarczają czystego powietrza. Ich obecność wpływa na poprawę estetyki otoczenia, wzbogaca bioróżnorodność środowiska. Skupiska drzew oraz pojedyncze drzewa są ponadto siedliskiem wielu zwierząt.

Zdjęcie 2a i 2b Tereny zielni wewnątrzsiedlowej
Fot. Kamila Misiewicz, wrzesień 2021 r

Zdjęcie 3 Obszar przeznaczony w projekcie mpzp pod teren zielni urządzonej
Fot. Kamila Misiewicz, wrzesień 2021 r.

Biorąc pod uwagę klasyfikację terenów aktywnych biologicznie, to tereny zabudowy z towarzyszącym udziałem roślinności cechują się niskim stopniem aktywności biologicznej, gdzie proporcja terenów otwartych względem zabudowanych jest korzystniejsza dla warunków środowiska życia. Teren urządzonej zielni o charakterze skweru, o specyficznie kształtowanej ozdobnej zielni niskiej i wysokiej, jest miejscem intensywnego użytkowania i rekreacji mieszkańców miasta. Najniższy stopień aktywności biologicznej obejmuje tereny zabudowane pozbawione pokrywy roślinnej lub ze znikomym udziałem roślinności.

Porosty, głównie porosty nadrzewne są istotnym wskaźnikiem czystości powietrza stosowanym przy analizie zanieczyszczenia powietrza w miastach. Teren objęty opracowaniem rozpatrywany w kategorii wegetacji porostów objęty jest III strefą

lichenindykacyjną, w której na korze drzew dominują gatunki porostów o plechach skorupiastych i proszkowatych.

fauna

Na terenie opracowania nie zinwentaryzowano (Chętnicki i in. 2011, Mirski i in. 2011) gatunków ssaków, płazów, gadów, ptaków i motyli. Mimo wszystko może występować wiele gatunków fauny i awifauny, w tym gatunków ptaków synantropijnych.

ochrona przyrody i powiązania przyrodnicze

Omawiany obszar nie jest objęty ochroną. Niewielka, północno-wschodnia część obszaru – Skwer im. Włodzimierza Zankiewicza znajduje się w zasięgu podstawowego systemu przyrodniczego wyznaczonego w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku*. Obecność skwerów i zieleńców uzupełnia system zieleni miejskiej. Sąsiedztwo omawianego obszaru stanowi głównie zabudowa mieszkaniowa i usługowa. Za północną granicą opracowania znajduje się kompleks dawnych magazynów wojskowych wraz z bocznicą kolejową, w których to powstało ogólnopolskie Muzeum Pamięci Sybiru. Cały kompleks tych terenów na „Węglówce” znajduje się we wspomagającym systemie przyrodniczym – obszarze uzupełniającym funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

jakość powietrza

Klasyfikacja stref dla poszczególnych zanieczyszczeń, uzyskana w ocenie rocznej za 2020 rok (GIOŚ 2021), dokonana z uwzględnieniem kryteriów ustanowionych w celu ochrony zdrowia ludzi przedstawia się dla Aglomeracji Białystok (kod strefy PL2001) następująco:

- z uwzględnieniem poziomów dopuszczalnych określonych dla SO₂, NO₂, PM₁₀, ołowiu w pyłe zawieszonym PM₁₀, benzenu, tlenku węgla oraz pyłu zawieszzonego PM_{2,5} - klasa wynikowa A,
- z uwzględnieniem poziomów docelowych określonych dla arsenu, kadmu i niklu w pyłe zawieszonym PM₁₀ - klasa wynikowa A, zaś dla benzo(a)pirenu w pyłe PM₁₀ – klasa wynikowa C,
- z uwzględnieniem poziomu docelowego i długoterminowego dla ozonu – odpowiednio klasa A i D2.

Wyniki corocznych badań przeprowadzane od 2004 r. wykazują przekroczenia poziomów celów długoterminowych dla ozonu dla kryterium ochrona zdrowia. Ozon troposferyczny (przyziemny) jest zanieczyszczeniem wtórnym. Powstaje on w wyniku reakcji fotochemicznych tlenków azotu (spalanie paliw do celów komunikacyjnych i energetycznych) i lotnych związków organicznych (głównie nie spalone paliwo i rozpuszczalniki organiczne) i posiada zdolność przenoszenia się na duże odległości. Ozon jest silnym utleniaczem fotochemicznym, który powoduje poważne problemy zdrowotne, niszczy materiały i uprawy rolne. Narażenie człowieka na niewielkie podwyższone stężenia ozonu może prowadzić do reakcji zapalnych oczu, dróg oddechowych, a także zmniejszenia wydolności płuc. Jest powodem występowania objawów senności, bólu głowy i znużenia oraz powoduje spadek ciśnienia tętniczego krwi. Przy wyższych stężeniach występują objawy złego samopoczucia, nasilają się bóle głowy, rośnie pobudliwość, zmęczenie i wyczerpanie, objawy apatii.

Podwyższone wartości stężeń pyłu zawieszzonego PM₁₀ i PM_{2,5} występują w miesiącach zimowych. Można zatem założyć, że odpowiedzialna jest za nie przede wszystkim niska emisja z systemów grzewczych, związana z sektorem komunalno-bytowym. W ogrzewaniu indywidualnym, jako podstawowe paliwo używany jest węgiel, szczególnie ten o

niskiej jakości, a jako źródło grzewcze używane są kotły o niskiej sprawności. W okresie zimowym częstym zjawiskiem są ponadto szczególnie niekorzystne scenariusze meteorologiczne, obejmujące cisze wiatrowe, niskie położenie warstwy inwersyjnej czy niż baryczne, utrudniające dyspersję zanieczyszczeń. Ponadto zauważa się wysokie stężenia pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 w okresie letnim – bliskie poziomowi dopuszczalnego lub powyżej, co wskazuje na istotny udział komunikacji. W czasie letnich upałów, na skutek powstawania niekorzystnych warunków meteorologicznych spowodowanych brakiem konwekcji powietrza, mogą powstawać sytuacje smogowe, utrudniające przewietrzanie miasta i powodujące kumulację zanieczyszczeń.

Otoczające projekt planu ulice również wpływają na powietrze atmosferyczne w związku z emitowanymi zanieczyszczeniami z ruchu komunikacyjnego, zwłaszcza emisji tlenków azotu, pyłów i węglowodorów. Uciążliwość ta jest związana z natężeniem ruchu pojazdów, jakością nawierzchni jezdni, ilości pojazdów, ich wagi, sposobu utrzymania jezdni oraz jej otoczenia.

Nadmierne zapylenie jest szkodliwe dla zdrowia. Pyły stanowią poważny czynnik chorobotwórczy ponieważ mogą powodować, np. podrażnienie naskórki i śluzówki, zapalenie górnych dróg oddechowych oraz wywoływać choroby alergiczne. Nie istnieje próg stężenia, poniżej którego negatywne skutki zdrowotne wynikające z oddziaływania pyłów na zdrowie ludzi nie występują.

klimat

Klimat Białegostoku jest dość surowy z wyraźnym wpływem kontynentalizmu, co przejawia się ostrymi zimami oraz gorętszymi i bardziej suchymi latami. Białystok charakteryzuje się klimatem wyraźnie chłodniejszym od innych dzielnic nizinnych. Średnia temperatura w 2020 r. wyniosła 9,2 °C (GUS 2021). Okres wegetacyjny trwa 200 - 210 dni. Średnie roczne prędkości wiatru wynoszą około 2,4 m/s. Średnia suma rocznych opadów atmosferycznych na terenie Białegostoku w pięcioleciu 2016 - 2020 wyniosła 704 mm (GUS 2017 – 2021). W przebiegu rocznym opady letnie przeważają nad zimowymi.

Przedstawiając system wymiany powietrza na badanym terenie, to cały obszar to tereny utrudniające przewietrzanie. Główną przeszkodą dla przepływu powietrza są budynki o określonej wysokości oraz zgrupowania roślinności wypełniające przestrzeń między nimi. Im zabudowa jest bardziej zwarta, tym kluczowy proces klimatyczny w mieście – przewietrzanie – będzie bardziej utrudniony.

promieniowanie elektromagnetyczne

Teren opracowania nie znajduje się w zasięgu znaczącego oddziaływania pól elektromagnetycznych od linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia. W obecnym stanie zagospodarowania obszaru nie ma stacji bazowych telefonii komórkowej.

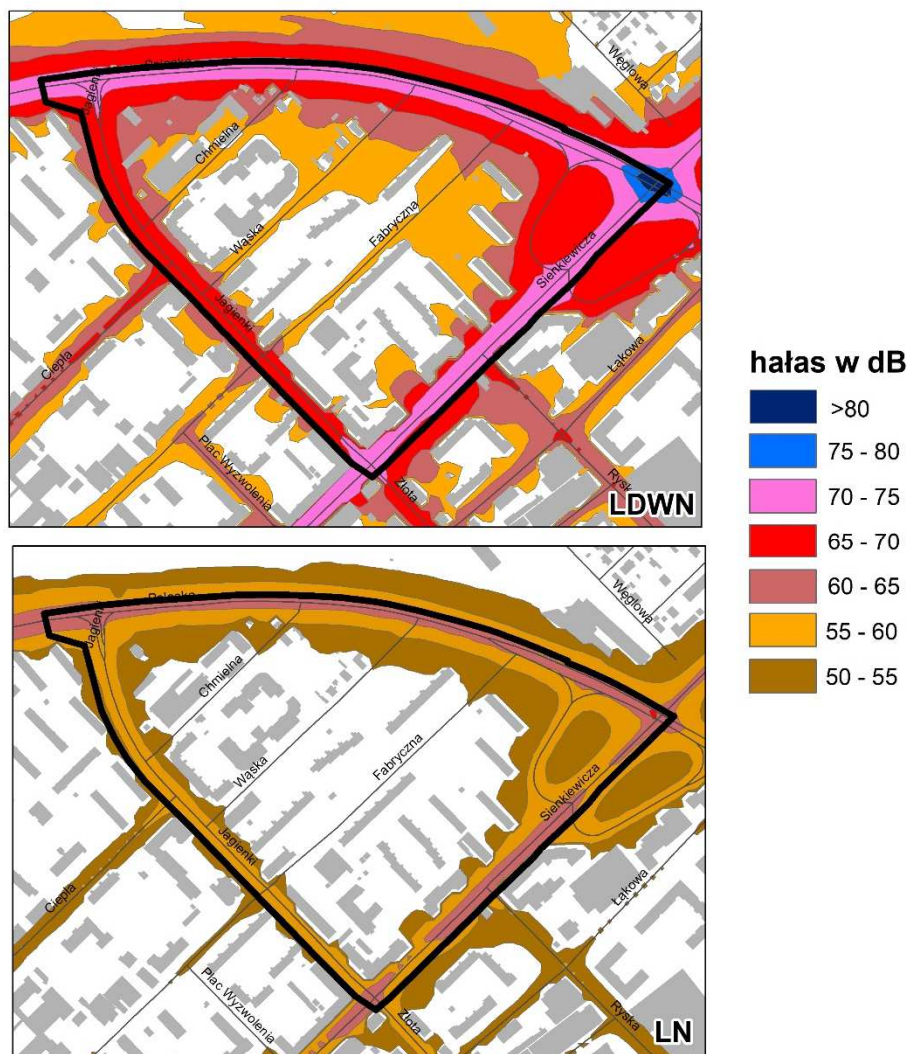
Poziom pól elektromagnetycznych w środowisku (tło elektromagnetyczne) na terenie Polski w miejscach dostępnych dla ludności utrzymuje się na niskim poziomie (0,48 V/m). Średnia arytmetyczna z uśrednionych wartości natężeń pól elektromagnetycznych w woj. podlaskim w centralnych dzielnicach lub osiedlach miast o liczbie mieszkańców przekraczającej 50 tys. wyniosła w 2020 r. – 0,47 V/m. W żadnym z badanych punktów na terenie Białegostoku nie odnotowano przekroczeń dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych, najwyższą wartością uzyskaną w punkcie pomiarowym było 1,23 V/m (wartość dopuszczalna to 7 V/m) (GIOŚ 2021).

klimat akustyczny

Największym źródłem hałasu w obszarze opracowania, wg *Mapy akustycznej miasta Białystok* (2017 r.) są okalające obszar opracowania ulice: Sienkiewicza, Poleska i Jagienki. Ulica Sienkiewicza i Poleska generują hałas na poziomie do 75 dB. Do najbliższych zlokalizowanych budynków hałas sięga na poziomie do maksymalnie 70 dB, zaś w większości do 65 dB, jednak nie powoduje przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. W nocy poziom imitowanego hałasu jest znacznie mniejszy. Ruch na drogach przebiegających w pobliżu terenów zamieszkałych zmniejsza komfort życia mieszkańców, czyli ogranicza swobodę poruszania się, wzbudza uczucie niepokoju u osób szczególnie wrażliwych, a także zakłóca nocny wypoczynek poprzez hałas i światła reflektorów.

Występująca za północną granicą opracowania linia kolejowa nie powoduje przekroczeń dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku. Hałas z tego źródła występuje na poziomie do 60 dB, jednak nie obejmuje on obszaru będącego w opracowaniu. W skali całego miasta, oddziaływanie hałasu kolejowego jest marginalne w porównaniu z hałasem drogowym.

Obszar projektu planu nie znajduje się w zasięgu oddziaływania hałasu przemysłowego (*Mapa akustyczna z 2017 r.*).

Rysunek 5 Imisja hałasu komunikacyjnego L_{DWN} i L_N w obszarze projektu planu

źródło: *Mapa akustyczna miasta Białystok, 2017 r.*

Rysunek 6 Imisja hałasu kolejowego L_{DWN} i L_N w obszarze projektu planu
źródło: Mapa akustyczna miasta Białystok, 2017 r.

dziedzictwo kulturowe oraz zabytki

Na obszarze objętym planem przedmiotem ochrony konserwatorskiej jest zabytek, oznaczony odpowiednio na rysunku planu – kamienica przy ul. Sienkiewicza 77, ob. budynek oświaty, mur 1875-1890, wpisana do rejestru zabytków nieruchomych, decyzja Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 04.05.1982 r., nr rejestru A-224.

Obejmuje się ochroną budynek ujęty w gminnej ewidencji zabytków, oznaczony odpowiednio na rysunku planu: Gimnazjum hebrajskie M. Kacnelsona, M. Kaplana, L. Kahne, L. Plata, ob. budynek Szpitala Miejskiego im. PCK mur. ok. 1919 przy ul. Sienkiewicza 79.

5.2. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektu planu

Pozostawienie przedmiotowego terenu bez obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje, że nie będzie możliwe określenie zasad kształtowania polityki przestrzennej i sposobu postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy (zgodnie z Art. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

Brak planu skutkować będzie koniecznością zastosowania innych procedur – decyzje o warunkach zabudowy w celu prowadzenia polityki przestrzennej. Procedury te w bardzo ograniczonym zakresie uwzględniają problemy związane z kształtowaniem i ochroną środowiska przyrodniczego. Nie określone byłyby parametry zabudowy na tym terenie i sposób jej kształtowania oraz nieutrzymany byłby uporządkowany układ urbanistyczny istniejącego osiedla mieszkaniowego. Pozostawienie przedmiotowego terenu bez obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje, że nie określony zostanie sposób zagospodarowania wewnątrz urbanistycznych, w tym zasady kształtowania terenów zieleni urządzonej w sąsiedztwie istniejącej zabudowy, ochrona wartościowego drzewostanu, wyznaczenie ogólnodostępnych ciągów pieszych z zapewnieniem ich kontynuacji.

Zadaniem planowania przestrzennego jest zapewnienie utrzymania warunków równowagi przyrodniczej oraz racjonalna gospodarka zasobami środowiska.

6. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM

Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na obszary Natura 2000, najbliższe z nich są oddalone ok. 7 km od projektu planu w kierunku północnym i wschodnim: Puszcza Knyszyńska i Ostoja Knyszyńska (rys. 7). Należy nadmienić, że nie będą pod wpływem negatywnego oddziaływania zrealizowanych inwestycji w projekcie planu powierzchniowe formy ochrony przyrody na terenie (najbliżej granicy planu – Rezerwat Las Zwierzyniecki, odległ. ok. 2,5 km na południe) oraz drzewa będące pomnikami przyrody.

Stan środowiska na obszarze objętym projektem planu został opisany we wcześniejszym rozdziale. W północno-wschodniej części obszaru zlokalizowany jest Skwer im. Włodzimierza Zankiewicza, który to wchodzi w skład podstawowego systemu przyrodniczego wyznaczonego w *Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku*. System zieleni miejskiej na tym obszarze uzupełniają lokalne zadrzewienia, niezabudowane powierzchnie trawników. Lokalne powiązania przyrodnicze na tym terenie występują pomiędzy znajdującym się za ulicą Sienkiewicza skwerem. Poza tym sąsiedztwo analizowanego obszaru stanowią tereny zurbanizowane, głównie zabudowa mieszkaniowa i usługowa. Za północną granicą opracowania znajduje się kompleks dawnych magazynów wojskowych wraz z bocznicą kolejową, w których to powstało ogólnopolskie Muzeum Pamięci Sybiru. Cały kompleks tych terenów na „Węglówce” znajduje się we wspomagającym systemie przyrodniczym – obszarze uzupełniającym funkcjonowanie systemu przyrodniczego.

Teren opracowania jest już w dużej mierze zainwestowany i ewentualne zmiany wprowadzone w wyniku ustaleń planistycznych nie spowodują negatywnego oddziaływania na sąsiedztwo terenu.

7. ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTU PLANU W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

Omawiany obszar planu nie jest objęty ochroną. Realizacja ustaleń projektu planu nie wpłynie negatywnie na obszary Natura 2000, najbliższe z nich są oddalone ok. 7 km od projektu planu w kierunku północnym i wschodnim: Puszcza Knyszyńska i Ostoja Knyszyńska (rys. 7). Należy nadmienić, że nie będą pod wpływem negatywnego oddziaływania zrealizowanych inwestycji w projekcie planu powierzchniowe formy ochrony przyrody na terenie (najbliżej granicy planu – Rezerwat Las Zwierzyniecki, odległ. ok. 2,5 km na południe) oraz drzewa będące pomnikami przyrody.

Miasta borykają się obecnie z problemem gospodarowania wodami opadowymi i roztopowymi. Odpowiedzialna za ten stan jest rosnąca atropopresja, która jest naturalnym zjawiskiem rozwijającej się wciąż cywilizacji. Największy w tym udział mają powierzchnie pozbawione jakichkolwiek właściwości retencyjnych czy infiltracyjnych. Woda z dachów, dróg oraz placów trafia do kanalizacji miejskiej, co obecnie przy występujących coraz częściej opadach nawalnych, prowadzi do lokalnych podtopień w miastach lub wylewania rzek przyjmujących ogromne ilości wód z tych miast. Każde miasto dbające o swój nowoczesny wizerunek powinno uwzględnić zrównoważoną gospodarkę wodami opadowymi. W obliczu zmian klimatycznych konieczne jest zatrzymanie wody w miejscu jej opadu, ponieważ standardowe kanalizacje ogólnospławne coraz częściej nie radzą sobie przy nawalnych deszczach z odbiorem dużej ilości wody opadowej. Zbyt szczelne nawierzchnie w miastach (stałe, systematycznie uszczelniane) sprawiają, że woda nie ma gdzie się przesączać do gruntu. To prowadzi do jej spiętrzeń i lokalnych podtopień po silnych deszczach.

Miejscem retencji wód opadowych powinien być cały obszar zlewni ponad główną doliną, czyli tereny pokryte zabudową i infrastrukturą różnego typu wraz z towarzyszącymi im terenami zielonymi. Właśnie na terenach zieleni powinno być możliwe budowanie prośrodowiskowych rozwiązań umożliwiających retencjonowanie wód opadowych. Można np. w prosty i bardzo tani sposób zatrzymać deszczówkę w zieleni, dobrze operując spadkiem terenu czy obniżając krawężniki. Również niewielkie zagłębienia w trawnikach czy rabatach pozwolą na wsiąkanie wód. Powierzchnie rozszczelnione, pokryte częściowo lub całkowicie roślinnością, zatrzymują wodę deszczową w miejscu opadu i umożliwiają roślinom jej późniejsze stopniowe wykorzystywanie. Ponadto zwiększają wilgotność powietrza i wpływają na mikroklimat, a także redukują opłaty za wodę wykorzystywaną do podlewania zieleni. Jednocześnie roślinność, zatrzymując wodę, zmniejsza spływ powierzchniowy, przez co maleje ryzyko podtopień niżej położonych terenów.

W obliczu postępującej urbanizacji zieleni w miastach jest stopniowo wypierana przez zabudowę mieszkaniową, usługową czy sportowo-rekreacyjną. Jednakże szerokie wykorzystanie zieleni i rezygnacja z dużych powierzchni asfaltu i betonu stanowi odpowiedź na zmiany klimatu. Miasta coraz częściej i dłużej dręczą fale letnich upałów. Każda dodatkowa zielona przestrzeń przynosi wtedy ukojenie. W miastach powierzchnia terenów możliwych do zagospodarowania jest bardzo ograniczona, więc każdy jej fragment jest niezwykle cenny. Dlatego też idea wykorzystania zaniedbanych i nieużytkowanych miejsc do aranżacji zielonych zakątków, które będą dodatkowo zachęcać do aktywności i integracji społeczności lokalnej, jest ze wszech miar pożądana. W ogólnym ujęciu urbanistycznym prywatne i publiczne tereny zieleni mogą łącznie tworzyć zielone łańcuchy. Które mogą pozytywnie wpływać na ogólną estetykę miasta, ale również na jego klimat i przyrodę.

Niewątpliwie zielen w mieście odgrywa bardzo ważną rolę, a jej obecność (lub jej brak) bezpośrednio wpływa na życie mieszkańców. Naszym obowiązkiem jest więc nie tylko dbać o istniejące tereny zieleni, ale również inicjować i wspierać powstawanie nowych, także tych najmniejszych. Drzewa przeciwdziałają miejskim wyspom ciepła, dają cień, obniżają temperaturę w upalne dni i oczyszczają powietrze. Warto je sadzić, chronić oraz o nie dbać. Drzewa pełnią niezwykle istotną funkcję w miastach. Oprócz samej funkcji estetycznej wpływają przede wszystkim na zwiększenie zdolności wchłaniania wody oraz jej magazynowania. Dzięki temu w przypadku ulewnych deszczów zmniejsza się ryzyko miejscowego podtapiania, a wchłonięta woda odparowuje. Duże drzewa produkują wielokrotność tlenu w porównaniu z młodymi okazami tego samego gatunku. Dlatego też, redukcja starodrzewia na rzecz młodych nasadzeń nie powoduje takiego samego efektu w postaci oddawania analogicznej ilości tlenu do środowiska. Drzewa sadzone w miastach powinny odgrywać o wiele ważniejsze role niż tylko upiększające przestrzeń miejską. Są częścią ważnej inwestycji w środowisko, zdrowie człowieka i ogólną jakość życia odwiedzających, pracujących oraz mieszkających w miastach.

Przy realizacji ustaleń planu istniejące drzewa, grupy zieleni, nieuszczerbione powierzchnie przy zabudowie powinny zostać zachowane w jak największym stopniu. Istniejące pojedyncze drzewa i grupy zieleni powinny być wkomponowane w projektowane zagospodarowanie terenu. Drzewa predysponowane do zachowania zostały zaznaczone na mapie. Poza aspektami funkcjonalnymi, nie należy zapominać, że zielen jest elementem estetyzującym i spajającym przestrzeń. Szpalery drzew i pojedyncze drzewa nie tylko tworzą dogodne korytarze do przemieszczania się w cieniu, ale także porządkują, rytmizują i dopełniają obszary między budynkami.

Za północną granicą opracowania, za ulicą Poleska przebiega linia kolejowa, która to może stanowić główne źródło uciążliwości dla ludzi. Niekorzystne oddziaływanie transportu szynowego na środowisko naturalne to wpływ głównie na klimat akustyczny otoczenia kolei oraz przekazywanie drgań poprzez grunt na obiekty budowlane znajdujące się w pobliżu toru. W czasie przejazdu pociągu oprócz emisji akustycznej, przekazywane są przez pojazd drgania, wibracje, które mogą mieć negatywny wpływ na konstrukcję budynków. Pomimo iż w pobliżu linii kolejowej nie są odnotowane przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku, to przejazdy pociągów mogą być dokuczliwe dla przebywających w jej otoczeniu ludzi. W sąsiedztwie linii kolejowej nie powinny być lokalizowane budynki przeznaczone na stały pobyt ludzi, gdyż obecność drgań i wibracji może mieć negatywny wpływ na jakość życia osób w nich mieszkających. Komunikacja kolejowa stwarza mniejsze zagrożenia i uciążliwości dla środowiska przyrodniczego niż szlaki komunikacyjne. Są to głównie okresowe zakłócenia akustyczne.

8. CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA PLANU

Generalną zasadą zagospodarowania przestrzennego jest zrównoważony rozwój.

W ustaleniach zawartych w projekcie planu zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju:

- uwzględniono wymagania ochrony środowiska,
- zaproponowano część terenu pod zielenią urządzoną,
- uwzględniono wyniki monitoringu środowiska, w szczególności w zakresie powietrza, wód i hałasu.

Podczas opracowywania projektu planu wzięto pod uwagę programy i plany o zasięgu miejskim, wojewódzkim i krajowym (uwzględniające wytyczne międzynarodowe i wspólnoty Unii Europejskiej) odnoszące się do jego zakresu oraz dane wynikające z monitoringu środowiskowego.

Głównym celem sporządzenia i wdrożenia *Programu ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej* jest przywrócenie naruszonych standardów jakości powietrza poprzez dotrzymanie poziomów dopuszczalnych pyłu zawieszonego PM10 i PM2,5 oraz poziomu docelowego B(a)P. Wpłyne to na poprawę warunków życia mieszkańców, podwyższenie standardów cywilizacyjnych oraz lepszą jakość życia w aglomeracji. Realizacja zadań wynikających z *Programu ochrony powietrza* ma na celu zmniejszenie stężeń substancji zanieczyszczających w powietrzu w danej strefie do poziomów dopuszczalnych/docelowych i utrzymywania ich na takim poziomie. W następstwie w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostały uwzględnione ustalenia umożliwiające ograniczenie emisji pyłu zawieszonego PM10, PM2,5 oraz benzo(a)pirenu, poprzez działania takie jak:

- stosowanie wskaźników powierzchni biologicznie czynnej towarzyszącej zabudowie,
- pozostawienie części terenu z zielenią urządzoną,
- ustalenie stosowania lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach:
 - a) przetwarzania energii elektrycznej,
 - b) odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach),
 - c) spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych,
 - d) wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych zlokalizowanych wzdłuż ulicy 4KD-Z (ul. Jagienki) oraz z istniejących i projektowanych sieci ciepłowniczych w sąsiadujących ulicach,
- dopuszcza się stosowanie innych ogólnomiejskich systemów i czynników służących do przesyłania energii,
- dopuszcza się stosowanie indywidualnych źródeł ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW, wytwarzanego w procesie spalania paliw stałych,

Celem *Dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku* jest zdefiniowanie wspólnego podejścia do unikania, zapobiegania lub zmniejszania szkodliwych skutków narażenia na działanie hałasu, w tym jego dokuczliwości, w oparciu o ustalone priorytety. W tym celu wykorzystano *Mapę akustyczną miasta Białostok z 2017 r.* oraz *Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku z 2018 r.* W projekcie planu ustalono odnośnienie hałasu w środowisku jak dla strefy śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców. Dodatkowo zapisano by w przypadku przeznaczenia terenu pod zabudowę usługową z zakresu oświaty przyjąć odnośnienie hałasu w środowisku jak dla budynków związanych ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży; na terenach z zakresu zdrowia – jak dla terenów szpitali w miastach, zaś na terenach zieleni urządzonej – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych. W budynkach mieszkalnych i usługowych z zakresu oświaty ustalono zapewnienie wymagań dotyczących zabezpieczenia budynków przed hałasem np. poprzez zastosowanie materiałów elewacyjnych, stolarki okiennej i drzwiowej o odpowiedniej izolacyjności akustycznej oraz ścian kurtynowych. Wobec tego spełniono przesłanki z *Programu ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku*

odnośnie zmniejszenia skali narażenia mieszkańców miasta na ponadnormatywny poziom hałasu emitowanego przez środki transportu i sektor gospodarczy.

W związku z zabezpieczeniem społeczeństwa przed nadmiernym promieniowaniem elektromagnetycznym ustalono obsługę telekomunikacyjną w zakresie łączności telefonii bezprzewodowej i internetu z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej zlokalizowanych na obszarze objętym planem i poza jego granicami oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej i internetowych lokalizowanych na istniejących i projektowanych budynkach. Zakazano także lokalizację masztów i wież wolno stojących (tj. nie umieszczanych na budynkach) oraz umieszczanych na budynkach położonych bezpośrednio w pierzei ul. Jagienki i Sienkiewicza.

Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły obejmuje działania zmierzające do spełnienia celów *Ramowej Dyrektywy Wodnej 2000/60/WE* w zakresie osiągnięcia i utrzymania dobrego stanu wód: przez wody powierzchniowe dobrego stanu chemicznego i ekologicznego, natomiast przez wody podziemne dobrego stanu chemicznego i ilościowego. *Plan* ten stanowi fundament podejmowania decyzji mających wpływ na stan zasobów wodnych oraz zasady gospodarowania wodami w przyszłości.

Cały analizowany teren należy do zlewni Białej – Cieku spod Fabryki Mebli, a docelowo do Wisły. Pozostawione tereny zieleni urządzonej, wkomponowanie istniejących zadrzewień oraz pozostawione wszelkie powierzchnie biologicznie czynne, będą spowalniały odpływ powierzchniowy oraz poprawiały bilans wodny zlewni. Grupy drzew, pojedyncze drzewa mają dużą zdolność retencjonowania wody. Infiltracja, czyli wsiąkanie wód do gruntu, jest najprostszym sposobem zagospodarowania wód deszczowych w miejscu powstania opadu i zasilania wód gruntowych. Wspomoże to proces podczyszczania wód opadowych oraz zapewni prawidłowy obieg wody w przyrodzie. Nie przewiduje się negatywnych oddziaływań antropogenicznych w zlewni mających wpływ na wody podziemne.

Cele zawarte w *Krajowym programie oczyszczania ścieków komunalnych* dążą do poprawy jakości wód poprzez m.in. wyposażenie aglomeracji w system kanalizacyjny. Realizacja celów *KPOŚK* jest przyjazna środowisku ze względu na zamierzenia i bezpośrednią realizację wymagań ochrony środowiska poprzez np. zwiększenie dostępności usług kanalizacyjnych (rozbudowa sieci kanalizacyjnej) i poprawę warunków sanitarnych ludności. W projekcie planu ustalono, ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej podstawowym systemem odprowadzenia ścieków komunalnych. Dopuszczono odprowadzanie ścieków do innych systemów kanalizacji sanitarnej, spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzania ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków.

Założenia projektu planu przy uwzględnieniu działań w *Planie Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030* przekładają się na osiągnięcie celu głównego *Strategicznego planu adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030*, jakim jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju oraz efektywnego funkcjonowania gospodarki i społeczeństwa w warunkach zmian klimatu. Nie przewiduje się, by zamierzenia projektu planu miejscowego wpłynęły na zmianę klimatu.

W projekcie planu wskazano wiele ustaleń zmierzających do adaptacji do zmian klimatu. Przeznaczenie fragmentów terenu pod zieleni urządzonej oraz obowiązek zachowania powierzchni biologicznie czynnych na terenach wskazanych do zainwestowania ograniczy negatywne skutki susz i powodzi. Wskazane do zachowania gatunki drzew będą pozytywnie wpływać na lokalny klimat. Ponadto dostosowano ustalenia dotyczące zapotrzebowania na energię elektryczną, jak i ciepłą przy wykorzystaniu odnawialnych źródeł energii. Powyższe ustalenia są zgodne z celami zawartymi w *SPA2030* by uwzględniać zmiany klimatyczne dla miast poprzez m.in. adaptację instalacji sanitarnych i sieci kanalizacyjnych do zwiększonych

opadów nawalnych, małą retencję miejską oraz zwiększenie obszarów terenów zieleni i wodnych w mieście, wymianę szczelnych powierzchni gruntu na przepuszczalne. Zamierzenia projektu planu miejscowego nie będą wpływały na zmianę klimatu.

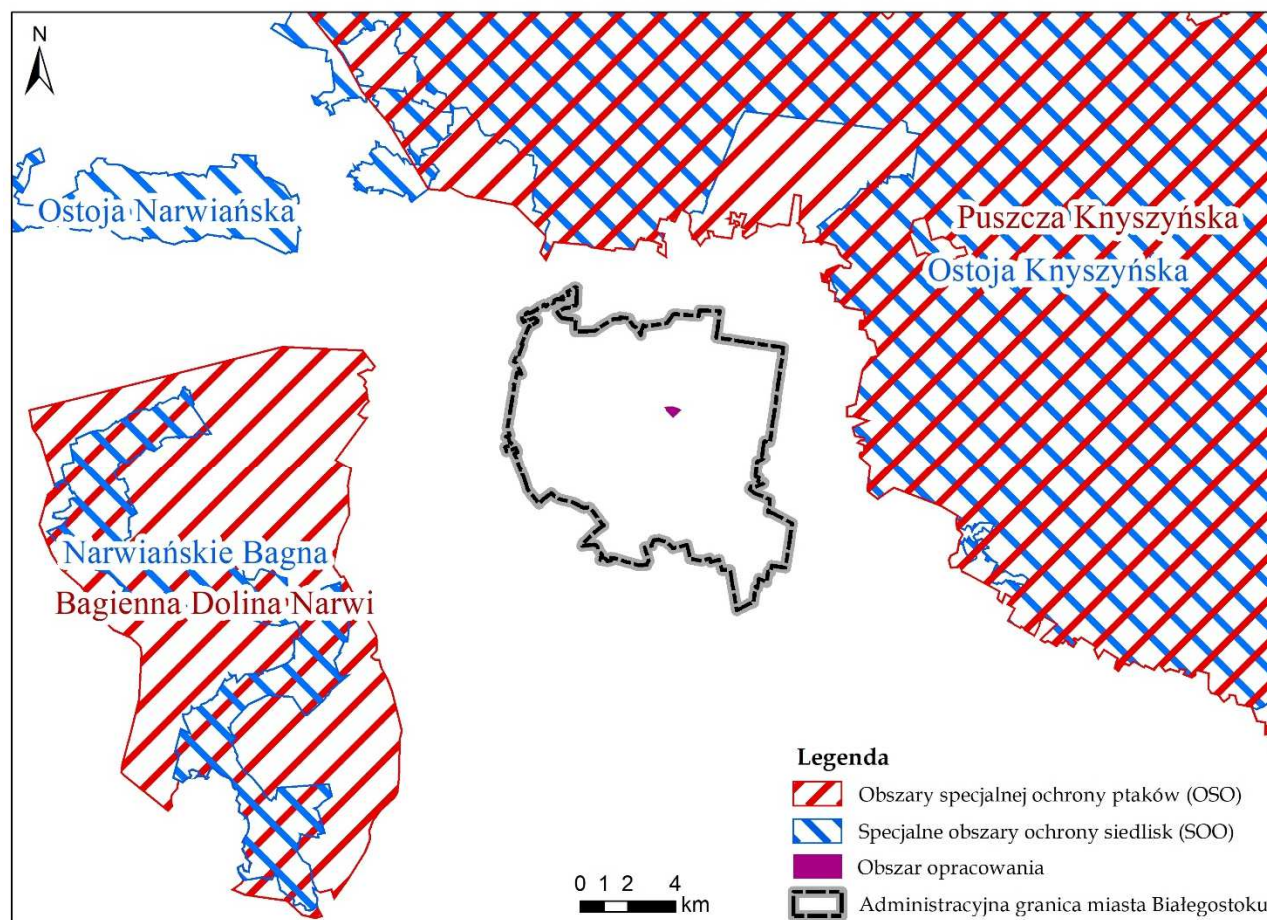
9. PRZEWIDYWANE ZNACZĄCE ODDZIAŁYWANIA, W TYM ODDZIAŁYWANIA BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKOTERMINOWE, ŚREDNIOTERMINOWE I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ORAZ POZYTYWNE I NEGATYWNE PROJEKTU PLANU, NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU, A TAKŻE NA ŚRODOWISKO

Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych (względem położenia opracowywanego planu) obszarów Natura 2000 (rys. 6) - Puszcę Knyszyńską (kod PLB200003) i Ostoję Knyszyńską (kod PLH200006), ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje zanieczyszczenia wód, fragmentacji obszarów leśnych oraz przesuszenia terenów podmokłych i zaniku siedlisk łągowych, torfowiskowych i źródliskowych w obszarze Ostoi Knyszyńskiej jako specjalnego obszaru ochrony siedlisk (SOO). Projekt planu nie wpłynie ponadto na zwiększenie presji turystyczno-rekreacyjnej i zanieczyszczenie wód będącymi głównymi zagrożeniami na terenie Puszczy Knyszyńskiej będącej obszarem specjalnej ochrony ptaków (OSO), której zadaniem jest ochrona przestrzeni życiowej ptaków, rozumiana głównie jako zachowanie krajobrazu leśnego Puszczy Knyszyńskiej oraz zachowanie bądź odtworzenie niektórych elementów tego krajobrazu.

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku
w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej

Rysunek 7 Lokalizacja obszaru projektu planu względem najbliższych form ochrony przyrody

W związku z informacjami przedstawionymi we wcześniejszych rozdziałach, postanowiono przedstawić potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska (tabela 3) w skali lokalnej.

Tabela 2 Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Typ oddziaływań ¹⁾
Różnorodność biologiczna	objęcie ochroną pojedynczych wartościowych drzew i wkomponowanie w przyszłe zagospodarowanie terenu,	+ D B
Zwierzęta	umożliwienie dalszego bytowania (ewentualnie gniazdowania) zwierząt na obszarze nie przeznaczonym pod zabudowę, w otoczeniu drzew,	+ D B
Ludzie	spalanie paliw do celów komunikacyjnych wpływa na powstawanie ozonu troposferycznego oraz zwiększenie zanieczyszczeń pyłowych i gazowych w powietrzu mających wpływ na zdrowie ludzi,	- W B D
	wprowadzenie udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenie przeznaczonym pod zabudowę oraz terenu przeznaczonego pod zielenią urządzonej,	+ D S B
	wprowadzenie klasyfikacji obszarów planistycznych ze względu na dopuszczalny poziom hałasu w środowisku zgodnie z obowiązującymi przepisami	+ D S B/P
	stosowanie scentralizowanego systemu ogrzewania budynków lub proekologicznych nośników energii zapewni odpowiednią jakość powietrza,	+ D S B

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku
w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej

Elementy środowiska	Sposób oddziaływania	Typ oddziaływań¹⁾
Rośliny	w zakresie kształtowania zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej zagospodarowanie zielenią w zróżnicowanej formie i kompozycji (drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności,	+ D S B
	objęcie ochroną pojedynczych wartościowych drzew i wkomponowanie w przyszłe zagospodarowanie terenu, oraz uwzględnienie projektowanych szpalerów drzew	+ D B
	zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej na terenach planistycznych (m.in. kształtowanie zieleni towarzyszącej zabudowie),	+ D S B
Woda	spływy i infiltracja zanieczyszczonych wód opadowych z powierzchni utwardzonych, parkingów terenowych,	- D S B/P
	dalsze funkcjonowanie scentralizowanego systemu wodno - kanalizacyjnego,	+ D S B
	zapewnienie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej ułatwiającej wsiąkanie wód opadowych zapewniającej prawidłowy obieg wody w przyrodzie,	+ D S B
	kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne,	+ D S B
Powietrze	emisja zanieczyszczeń z indywidualnych źródeł ciepła oraz z ruchu pojazdów,	- D S B W
	ustalenie podstawowego systemu zaopatrzenia w ciepło z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych oraz dopuszczenie stosowania lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła wytwarzanego w procesach proekologicznych,	+ D S B
	kształtowanie zieleni przyulicznej,	+ D S B
Powierzchnia ziemi	kształtowanie powierzchni terenu podczas etapu budowy,	- D/Ś S B
	ograniczona powierzchnia zabudowy,	+ D S B
	zachowanie minimalnej powierzchni terenów biologicznie czynnych,	+ D S B
	kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne,	+ D S B
Krajobraz	kształtowanie krajobrazu terenów zurbanizowanych z uporządkowaną zabudową mieszkaniową wielorodzinną oraz usługową przy wykorzystaniu terenów zieleni urządzonej, a także ochroną wartościowego drzewostanu,	+ D S B
Klimat	zachowanie pojedynczych drzew i enklawy zieleni wpłynie lokalnie w sposób korzystny na mikroklimat i cyrkulację powietrza,	+ D/Śr B
Zasoby naturalne	zasolenie gleby powodowane usuwaniem śliskości w okresie zimowym,	- Ś S B/P
	zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej,	+ D S B
	ograniczona powierzchnia zabudowy,	+ D S B
Zabytki	ochrona budynku wpisanego do rejestru zabytków oraz ujętego w gminnej ewidencji zabytków,	+ S B
Dobra materialne	dostosowanie ustaleń do potrzeb społecznych.	+ S B

¹⁾ Typy oddziaływań na środowisko:

D – długoterminowe, Śr – średnioterminowe, K – krótkoterminowe, Ch - chwilowe, S – stałe, B – bezpośrednie, P – pośrednie, W – wtórne,

„+” - pozytywne, „-” - negatywne

Oddziaływanie skumulowane na środowisko wynikające z realizacji ustaleń projektu planu wystąpi na etapie inwestycyjnym lokalnie poprzez zwiększenie poziomu hałasu, ilości zanieczyszczeń spalinami oraz zanieczyszczenie gruntu produktami ropopochodnymi z ciężkiego sprzętu budowlanego. Ze względu na proponowany rodzaj i skalę inwestycji zawartą w projekcie planu, uciążliwości te będą krótko- bądź średnioterminowe (prowadzone w ściśle określonym czasie).

Omawiany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego wyznacza ramy dla późniejszej realizacji przedsięwzięć. W chwili obecnej niemożliwe jest bardziej szczegółowe określenie ram dla późniejszej realizacji przedsięwzięć. Wymaga to szerszego rozpatrzenia podczas poddania inwestycji ocenie oddziaływania na środowisko, przy wydaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Podczas tej procedury uwzględnia się wpływ danej inwestycji na poszczególne elementy środowiska i wyeliminowanie zagrożeń. Projekt planu jest w tym względzie zbyt ogólny nie określając bliżej charakteru inwestycji.

10. PRZEDSTAWIENIE ROZWIĄZAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZENIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, MOGĄCYCH BYĆ REZULTATEM REALIZACJI PROJEKTU PLANU, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

W związku z informacjami przedstawionymi we wcześniejszych rozdziałach, w dalszej części pracy odniesiono się jedynie do środowiska w zasięgu terenu objętego projektem planu.

10.1. Ustalenia projektu planu ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko i zdrowie ludzi

w zakresie kształtowania terenów zieleni:

- w zakresie kształtowania zieleni ustala się:
 - zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych),
 - kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne;
 - uwzględnienie w zagospodarowaniu terenu projektowanych szpalerów drzew, oznaczonych odpowiednio na rysunku planu,
 - w przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów wielopoziomowych i w drogach publicznych) – zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni wysokiej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie,
 - zagospodarowanie zielenią w pasach drogowych ulic z zastosowaniem gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności, w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej oraz z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych,
- w odniesieniu do drzew wartościowych wskazanych do zachowania, tj. klonów, lip, wierzb, dębów i jesionów oznaczonych na rysunku planu:
 - ustala się utrzymanie terenu biologicznie czynnego wokół pnia, a w przypadku braku takiej możliwości, stosowanie nawierzchni przepuszczalnych,
 - ustala się wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie,

- dopuszcza się wycinkę ze względu na konieczność realizacji sieci i elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, w tym parkingów podziemnych i wielopoziomowych, względy sanitarne oraz zagrożenie ludzi lub mienia,
- w zakresie kształtowania zieleni urządzonej towarzyszącej zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej:
 - ustala się zagospodarowanie zielenią w zróżnicowanej formie i kompozycji (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności,
 - ustala się wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejących drzew i krzewów.
 - ustala się kształtowanie nawierzchni utwardzonych uwzględniające istniejące i projektowane ciągi piesze oraz przyległe przestrzenie publiczne, standardy projektowania, zapewniające powszechną dostępność, w tym potrzeby osób z ograniczeniami mobilności i percepcji,
 - ustala się zachowanie określonego w ustaleniach szczegółowych udziału powierzchni biologicznie czynnej,
 - dopuszcza się lokalizację m.in. placów zabaw i miejsc rekreacji, ścieżek spacerowych, ciągów pieszych, nawierzchni utwardzonych oraz miejsc postojowych z niezbędnym dojazdem, terenowych urządzeń sportowych,
- na terenach o symbolach **6ZP** i **11ZP**:
 - a) ustala się:
 - powierzchnię biologicznie czynną na częściach terenów wyznaczonych liniami wydzielenia wewnętrznego „KX” – minimum 10%, zaś na pozostałych częściach terenów – minimum 60%,
 - obsługę komunikacyjną – od otaczających dróg publicznych i wewnętrznych,
 - kształtowanie zagospodarowania zieleni poprzez wkomponowanie istniejących zadrzewień w projektowaną zielenią urządzonej – wielopiętrowo o wysokim stopniu bioróżnorodności,
 - kształtowanie terenu poprzez zróżnicowanie poziomów terenów umożliwiające zwiększenie naturalnej retencji wody,
 - realizację ciągów pieszych w powiązaniu z istniejącymi ciągami pieszymi oraz zagospodarowaniem otaczających przestrzeni publicznych,
 - realizację miejsc postojowych na częściach terenów wyznaczonych liniami wydzielenia wewnętrznego „KX”,
 - b) dopuszcza się:
 - lokalizację obiektów małej architektury o ujednoliconym charakterze, oświetlenia, rzeźb i akcentów plastycznych, siłowni plenerowych,
 - utwardzenia w miejscu placów zabaw, gromadzenia odpadów stałych (śmiećniki),
 - realizację miejsc postojowych w bezpośrednim sąsiedztwie wydzielenia wewnętrznego „KX” na maksimum 15% powierzchni,
 - c) zakazuje się budowy budynków i grodzenia terenu.
- na terenach o symbolach: **8ZP**, **15ZP**:
 - a) ustala się:
 - powierzchnię biologicznie czynną – minimum 60%,
 - obsługę komunikacyjną – od otaczających dróg publicznych i wewnętrznych,
 - kształtowanie zagospodarowania zieleni poprzez wkomponowanie istniejących drzew i krzewów w projektowaną zielenią urządzonej, wielopiętrowo, o wysokim stopniu bioróżnorodności,
 - kształtowanie rzeźby terenu poprzez zróżnicowanie poziomów terenów umożliwiające zwiększenie naturalnej retencji wody,

- b) dopuszcza się:
 - lokalizację urządzeń niezbędnych do funkcjonowania terenu takich jak: oświetlenie oraz podziemnych sieci i urządzeń infrastruktury technicznej,
 - placów zabaw, obiektów małej architektury, murków, akcentów plastycznych, siłowni plenerowych,
 - budowę nawierzchni utwardzonych oraz przebudowę ścieżek,
- c) zakazuje się budowy budynków, grodzenia terenu.
- na terenie o symbolu **26ZP**
 - a) ustala się:
 - powierzchnię biologicznie czynną – minimum 70%,
 - obsługę komunikacyjną – od otaczających dróg publicznych,
 - kształtowanie zagospodarowania zieleni poprzez wkomponowanie istniejących drzew i krzewów w projektowaną zieleń urządzoną, wielopiętrowo, o wysokim stopniu bioróżnorodności,
 - kształtowanie rzeźby terenu poprzez zróżnicowanie poziomu terenu umożliwiające zwiększenie naturalnej retencji wody,
 - b) dopuszcza się:
 - lokalizację urządzeń niezbędnych do funkcjonowania terenu takich jak: oświetlenie oraz podziemne sieci i urządzenia infrastruktury technicznej,
 - placów zabaw, obiektów małej architektury, murków, akcentów plastycznych, siłowni plenerowych,
 - budowę nawierzchni utwardzonych oraz przebudowę ścieżek,
 - c) zakazuje się budowy budynków, grodzenia terenu.
- w obrębie projektu planu ustala się minimalną powierzchnię biologicznie czynną:
 - na terenach o symbolach: **1U, 5U,KX, 9KX, 12KX, 16MW, 19UZ,U, 20UO,U, 21U,UZ, 22U,KX, 23U, 25MW, 27U,KX** – min. 10%,
 - na terenach o symbolach: **17MW** – min. 25%,
 - na terenach o symbolach: **2U,MW, 4MW,U, 7MW,U, 10MW,U, 14MW,U, 18U,MW** dla zabudowy w całości o funkcji usługowej – minimum 10%, zaś dla zabudowy z funkcją mieszkaniową wielorodzinną – minimum 25%,
 - na terenie o symbolu **3MW,U** dla zabudowy usługowej – min. 10%, zaś dla zabudowy z funkcją mieszkaniową wielorodzinną – minimum 25%,
 - na terenie o symbolu **24MW,U** dla zabudowy w całości o funkcji usługowej – minimum 10%; dla zabudowy z funkcją mieszkaniową wielorodzinną na części terenu wyznaczonej linią wydzielenia wewnętrznego „A” – minimum 10%, zaś na pozostałym terenie – minimum 25%,
 - na terenach o symbolach: **6ZP, 11ZP** na częściach terenów wyznaczonych liniami wydzielenia wewnętrznego „KX” – min. 10%, zaś na pozostałych częściach terenów – min. 60%,
 - na terenach o symbolach: **8ZP, 15ZP** – min. 60% działki budowlanej,
 - na terenie **26ZP** – min. 70%.

w zakresie ochrony wód powierzchniowych i gruntowych:

- ustala się ogólnomiejską sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę,
- dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z innych systemów wodociągowych, spełniających warunki dotyczące zbiorowego zaopatrzenia w wodę,
- dopuszcza się korzystanie z własnych ujęć wody, zgodnie z zasadami zawartymi w przepisach Prawa wodnego,
- ustala się ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzenia ścieków komunalnych,
- dopuszcza się odprowadzenie ścieków do innych systemów kanalizacji sanitarnej spełniających warunki dotyczące zbiorowego odprowadzania ścieków, określone w przepisach o zbiorowym odprowadzeniu ścieków,
- jako odbiorniki wód opadowych i roztopowych ustala się grunt, przy wykorzystaniu systemów retencji wody oraz rzekę Białą, zlokalizowaną poza granicami planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów,
- dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do istniejących i projektowanych ogólnomiejских sieci kanalizacji deszczowej,
- dopuszcza się odprowadzenie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych.

w zakresie ochrony powietrza oraz klimatu:

- ustala się stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła, wytwarzanego w procesach:
 - przetwarzania energii elektrycznej,
 - odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach),
 - spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych,
 - wykorzystania ciepła z ogólnomiejских sieci ciepłowniczych wodnych zlokalizowanych wzdłuż ulicy 4KD-Z (ul. Jagienki) oraz z istniejących i projektowanych sieci ciepłowniczych w sąsiadujących ulicach,
- dopuszcza się stosowanie innych ogólnomiejских systemów i czynników służących do przesyłania energii,
- dopuszcza się stosowanie indywidualnych źródeł ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW, wytwarzanego w procesie spalania paliw stałych,
- ustala się zaopatrzenie projektu planu w energię elektryczną i sieć gazową.

w zakresie ochrony przed hałasem i polami elektromagnetycznymi

- na całym obszarze objętym planem ustala się dopuszczalny poziom hałasu jak dla terenów w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców, z zastrzeżeniem:
 - na terenie o symbolu 20UO,U w przypadku lokalizacji zabudowy z zakresu oświaty przyjmuje się odnośnienie dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku jak dla terenów zabudowy związanej ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży,
 - na terenie o symbolu 19UZ,U w przypadku lokalizacji zabudowy z zakresu zdrowia przyjmuje się odnośnienie dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku jak dla terenów szpitali w miastach,
 - na terenach o symbolach: 6ZP, 8ZP, 11ZP, 15ZP, 26ZP – jak dla terenów rekreacyjno - wypoczynkowych,

- na terenach o symbolach: 1U, 5U,KX, 9KX, 12KX, 13U, 21U,UZ, 22U,KX, 23U, 25U, 27U,KX dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku nie ustala się,
- w budynkach mieszkalnych i usługowych z zakresu oświaty ustala się zapewnienie wymagań dotyczących zabezpieczenia budynków przed hałasem np. poprzez zastosowanie materiałów elewacyjnych, stolarki okiennej i drzwiowej o odpowiedniej izolacyjności akustycznej oraz ścian kurtynowych,
- ustala się obsługę telekomunikacyjną w zakresie łączności bezprzewodowej telefonii i internetu – z istniejących stacji bazowych telefonii cyfrowej zlokalizowanych na obszarze objętym planem i poza jego granicami oraz projektowanych stacji bazowych telefonii cyfrowej i internetowych lokalizowanych na istniejących i projektowanych budynkach,
- zakazuje się lokalizacji masztów i wież wolno stojących (tj. nie umieszczanych na budynkach) oraz umieszczanych na budynkach położonych bezpośrednio w pierzei ul. Jagienki i Sienkiewicza.

w zakresie gospodarki odpadami:

- ustala się prowadzenie zagospodarowania odpadów komunalnych w oparciu o plan gospodarki odpadami.

Na terenie objętym planem ustala się ograniczenie wysokości budynków, budowli oraz instalacji i urządzeń technicznych, w tym lokalizowanych na dachach budynków – do rzędnej 196 m n.p.m.

10.2. Ocena skuteczności wprowadzonych rozwiązań ograniczających lub eliminujących negatywne oddziaływanie ustaleń projektu planu na środowisko, w tym na zdrowie i życie ludzi

Zapisy projektu planu ustalają szereg działań i zasad zagospodarowania mających na celu zminimalizowanie niekorzystnych skutków jego realizacji, ochronę i zachowanie walorów i zasobów środowiska przyrodniczego, jak również kształtowanie odpowiednich warunków życia mieszkańców. Przyjęte w projekcie planu ustalenia przyczyniają się do uporządkowania przestrzeni.

Korzystnym, z punktu widzenia ochrony środowiska są zapisy przeznaczające część terenów pod zieleni urządzoną. Na terenach tych ustalono zagospodarowanie zieleni w zróżnicowanej formie i kompozycji (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności, a także ustalono wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejącego drzewostanu i zadrzewień. Zieleni będzie kształtowana wielopiętrowo o wysokim stopniu bioróżnorodności. Na terenach tych zachowany będzie określony udział powierzchni biologicznie czynnej. Ustalono kształtowanie rzeźby terenu poprzez zróżnicowanie poziomów terenów umożliwiające zwiększenie naturalnej retencji wody. Nawierzchnia utwardzona będzie kształtowana z uwzględnieniem zachowania istniejącego starodrzewu. Dopuszczono między innymi lokalizację: placów zabaw i miejsc rekreacji, ścieżek spacerowych, ciągów pieszych, nawierzchni utwardzonych oraz miejsc postojowych z niezbędnym dojazdem, terenowych urządzeń sportowych. Na terenach wyznaczonych pod zieleni urządzoną ZP zakazano budowy budynków.

Wskazane do zachowania gatunki drzew, tj. klony, lipy, wierzby, dęby i jesiony zostaną wkomponowane w projektowane zagospodarowanie terenu. Ustalono utrzymanie terenu biologicznie czynnego wokół ich pnia, a w przypadku braku takiej możliwości, stosowanie

nawierzchni przepuszczalnych. Ich wycinka została dopuszczona ze względu na konieczność realizacji sieci i elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, w tym parkingów podziemnych i wielopoziomowych, względy sanitarne, zagrożenie ludzi lub mienia. Zadrzewienia wpływają na stosunki wodne otoczenia, mają zdolności asymilacyjne i transpiracyjne, zatrzymują wody opadowe (w strefie korzeniowej, pod koroną, magazynują w swoich tkankach), które bez ich obecności byłyby odprowadzane do kanalizacji. Asymilacja przez drzewa (ale także i roślinność niską) wody z opadów atmosferycznych powoduje redukcję odpływów powierzchniowych. Drzewa mają bezpośredni wpływ na zanieczyszczenia miejskie, poprawiają jakość naszego powietrza. Dojrzałe drzewa pomagają ochłodzić i odświeżyć powietrze, którym oddychamy, wiążą dwutlenek węgla i wytwarzają tlen potrzebny nam do oddychania. Zieleń miejska, jako wielofunkcyjny, architektoniczny element podnoszący walory estetyczne miasta, stanowi jeden z ważniejszych czynników wpływających na stan środowiska w mieście. Obszary zieleni pełnią szereg funkcji. Z jednej strony są to funkcje ekologiczne, klimatyczne i ochronne, z drugiej zaś estetyczne i rekreacyjne. Zieleń miejska upiększa osiedla, tworzy spokojne miejsca, sprzyjające wypoczynkowi i uspołecznieniu. W zakresie kształtowania zieleni na całym obszarze ustalono zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych).

W projekcie planu ustalono również uwzględnienie w zagospodarowaniu terenu projektowanych szpalerów drzew. Zieleń taka przy ul. Poleskiej mogłaby w przyszłości oddzielać funkcjonalnie i optycznie teren zabudowy mieszkaniowo-usługowej od ulicy. Wysoka zieleń miejska usytuowana wzdłuż tras nasilonego ruchu samochodowego mogłaby pełnić rolę bariery przed zanieczyszczeniami oraz wpływać na percepcję wizualną i akustyczną przestrzeni. Zieleń sadzona wzdłuż dróg zmniejsza odczucie uciążliwości przez polepszenie estetycznych wartości przestrzeni.

W przypadku budowy parkingów (nie dotyczy parkingów wielopoziomowych i w drogach publicznych) ustalono zagospodarowanie terenu z uwzględnieniem zieleni wysokiej w proporcji co najmniej 1 drzewo na 5 miejsc postojowych w obrębie parkingu lub po jego obrysie. Roślinność wprowadzona na teren parkingu nie tylko zatrzymuje wodę opadową i ma korzystny wpływ na lokalny mikroklimat, ale też oczyszcza powietrze z kancerogennych produktów spalania paliw, z pyłów i innych zanieczyszczeń. To pierwszy prozdrowotny aspekt roślin na parkingach. Drugi, to pozytywny wpływ na naszą psychikę. Im większa jest utwardzona powierzchnia, tym bardziej nas przytłacza, a odpowiednio rozlokowane rośliny przełamują tę monotonię, dzieląc przestrzeń na mniejsze wnętrza. Stanowią też rodzaj wyróżników, ułatwiających orientację w terenie. Poza tym w upalne letnie dni bujna roślinność łagodzi warunki klimatyczne, nawilżając powietrze i rzucając cień. Ustalono również stosowanie, w pasach drogowych ulic gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych pod względem estetyki i odporności w miejscach wolnych od infrastruktury technicznej, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego i pieszych.

Czynnikiem, który w warunkach silnej antropopresji, może łagodzić jej negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego oraz może wspomagać zachowanie ekologicznych funkcji terenów, jest wprowadzenie obowiązku zachowania powierzchni biologicznie czynnych, zapewniających warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. W tym celu w projekcie ustalono nieprzekraczalne parametry zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne.

Teren objęty opracowaniem podlega ochronie akustycznej. Na obszarach zabudowy mieszkaniowej przyjęto poziom hałasu jak dla terenów w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców. Dodatkowo zapisano by w przypadku lokalizacji zabudowy z zakresu oświaty przyjąć odnoszenie hałasu w środowisku jak dla budynków związanych ze stałym lub

czasowym pobytem dzieci i młodzieży, zaś w przypadku usług z zakresu zdrowia – jak dla terenów szpitali w miastach, zaś dla terenów zieleni urządzonej – jak dla terenów rekreacyjno-wypoczynkowych. W budynkach mieszkalnych i usługowych z zakresu oświaty ustalono zapewnienie wymagań dotyczących zabezpieczenia budynków przed hałasem np. poprzez zastosowanie materiałów elewacyjnych, stolarki okiennej i drzwiowej o odpowiedniej izolacyjności akustycznej oraz ścian kurtynowych.

Funkcjonowanie na analizowanym terenie scentralizowanego systemu gospodarki wodno-ściekowej z przeznaczeniem do odprowadzenia ścieków do oczyszczalni miejskiej doprowadzi do zmniejszenia przedostawania się zanieczyszczeń do gleby i wód gruntowych, a w wyniku tego ich migracji do wód powierzchniowych. Ustalono ogólnomiejską sieć wodociągową jako podstawowy system zaopatrzenia w wodę, a ogólnomiejską sieć kanalizacji sanitarnej jako podstawowy system odprowadzenia ścieków komunalnych. Dopuszczono korzystanie z własnych ujęć wody. Pełna szczelność sieci kanalizacyjnej stanowi wystarczające zabezpieczenie środowiska gruntowo – wodnego przed zanieczyszczeniem.

Ustalono, że podstawowym odbiornikiem wód opadowych i roztopowych jest grunt (przy wykorzystaniu systemów retencji wody) oraz rzeka Biała (zlokalizowana poza granicami projektu planu, za pośrednictwem sieci kanalizacji deszczowej, drenażowej, cieków i rowów). Dopuszczono odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do lokalnych lub indywidualnych systemów odprowadzania wód opadowych. Pozostawione wszelkie powierzchnie biologicznie czynne, będą spowalniały odpływ powierzchniowy oraz poprawiały bilans wodny zlewni. Utrzymanie powierzchni nieuszczelnionych i nieutwardzonych zapewni warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu, przyczyni się do prawidłowego obiegu wody w przyrodzie oraz zasilania zlewni rzeki Białej. W zakresie kształtowania zieleni ustalono kształtowanie rzeźby terenu umożliwiające retencjonowanie wód opadowych z wykorzystaniem takich form jak: niecki chłonne, oczka wodne, skupiska roślinności i inne.

Stan jakości powietrza w obszarze projektu planu będzie utrzymany na podobnym poziomie, gdyż ustalono stosowanie lokalnych lub indywidualnych źródeł ciepła, wytwarzanego w procesach: przetwarzania energii elektrycznej, odzyskiwania energii (solarnej, gruntowej, wodnej lub zawartej w innych nośnikach), spalania gazów opałowych, olejów opałowych niskosiarkowych, wykorzystania ciepła z ogólnomiejskich sieci ciepłowniczych wodnych. Dopuszczono stosowanie innych ogólnomiejskich systemów i czynników służących do przesyłania energii oraz indywidualnych źródeł ciepła, o mocy nie większej niż 30 kW, wytwarzanego w procesie spalania paliw stałych. Sukcesywna wymiana starszych kotłów na nowocześniejsze, mniej emisyjne będzie wpływała na polepszenie jakości powietrza. Wszystkie te zapisy wpłyną korzystnie na obniżenie emisji komunalno-bytowej. Pozostawione tereny przeznaczone pod zieleni urządzoną wraz z istniejącym drzewostanem będą wpływać na zatrzymanie i wchłanianie zanieczyszczeń, ograniczą negatywne oddziaływanie emitowanych substancji. Emisja zanieczyszczeń powietrza będzie pochodzić tak jak dotychczas głównie z komunikacji samochodowej.

Nie przewiduje się, że założenia planu przyczynią się do zmian klimatu.

Gospodarka odpadami będzie funkcjonowała w oparciu o zorganizowany system odbierania odpadów komunalnych od mieszkańców miasta z uwzględnieniem selektywnej zbiórki odpadów surowcowych. Pozwoli to na zmniejszenie obciążenia środowiska naturalnego rosnącym strumieniem odpadów.

Nie przewiduje się znaczącego oddziaływania promieniowania elektromagnetycznego na ludzi. Podwyższona emisja pól elektromagnetycznych może wystąpić jedynie w przypadku instalowania nadawczych urządzeń telekomunikacyjnych wysokiej mocy w postaci m.in. stacji bazowych telefonii komórkowych, ale wówczas pola elektromagnetyczne są

odnotowywane na bardzo dużych wysokościach, w miejscach niedostępnych dla ludności. Zakazano lokalizacji masztów i wież wolno stojących (tj. nie umieszczanych na budynkach) oraz umieszczanych na budynkach położonych bezpośrednio w pierzei ul. Jagienki i Sienkiewicza.

Projekt planu przyczyni się do wprowadzenia korzystnych zmian w zakresie walorów krajobrazowych tego fragmentu miasta. Uzupełnienie i uporządkowanie zabudowy, harmonizacja nowej zabudowy z już istniejącą oraz udział zieleni korzystnie wpłynie na walory estetyczne tego fragmentu miasta. Planowane zainwestowanie nie wpłynie negatywnie na warunki życia mieszkańców. Obszar opracowania w dalszym ciągu utrzyma charakter krajobrazu śródmiejskiego, typowego dla terenów silnie zurbanizowanych.

Wprowadzone funkcje i ustalenia projektu planu stworzyły warunki do zachowania zasady zrównoważonego rozwoju.

11. ROZWIĄZANIA ALTERNATYWNE DO ROZWIĄZAŃ ZAWARTYCH W PROJEKCIE PLANU WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU ALBO WYJAŚNIENIE BRAKU ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH, W TYM WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY (BIORĄC POD UWAGĘ CELE I GEOGRAFICZNY ZASIĘG PROJEKTU PLANU ORAZ CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU)

Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych (względem położenia opracowywanego planu) obszarów Natura 2000 (rys. 6) - Puszcę Knyszyńską (kod PLB200003) i Ostoję Knyszyńską (kod PLH200006), ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg projektu planu, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Zgodnie z zapisami ustawowymi rolą prognozy nie jest ocena przyjętych w projekcie planu rozwiązań planistycznych, a sprawdzenie czy w przyjętych rozwiązaniach zabezpieczony został we właściwy sposób interes środowiska przyrodniczego, w tym zdrowia i życia ludzi. Szczegółowość dokumentu uzależniona jest od szczegółowości zapisów planu. Prognoza nie jest dokumentem rozstrzygającym o słuszności realizacji zamierzeń inwestycyjnych przewidzianych ustaleniami planu, a jedynie przedstawia prawdopodobne skutki, jakie niesie za sobą realizacja ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska w ich wzajemnym powiązaniu.

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej opracowywano równoległe z projektem planu. Zespół autorski prognozy pozostawał w stałym kontakcie z zespołem projektowym projektu planu i jego członkowie uczestniczyli w posiedzeniach, na których konkretyzowały się rozwiązania projektowe. W wyniku zastosowania takiej metody dla opracowania przyjęto rozwiązania przestrzenne, które pozwoliły na uniknięcie potencjalnych znaczących kolizji i konfliktów przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądanego i optymalnego kierunku działań.

Wariant „zerowy” czyli nie przystąpienie do sporządzenia projektu planu, byłby znacznie mniej korzystny, wydawane jednostkowo decyzje o warunkach zabudowy

spowodowałyby chaotyczne zagospodarowanie terenu, w szczególności bez uwzględnienia wymogów ochrony środowiska. Nie określone byłyby parametry zabudowy na tym terenie i sposób jej kształtowania oraz nieutrzymany byłby uporządkowany układ urbanistyczny istniejącego osiedla mieszkaniowego. Pozostawienie przedmiotowego terenu bez obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje, że nie określony zostanie sposób zagospodarowania wewnątrz urbanistycznych, w tym zasady kształtowania terenów zieleni urządzonej w sąsiedztwie istniejącej zabudowy, ochrona wartościowego drzewostanu, wyznaczenie ogólnodostępnych ciągów pieszych z zapewnieniem ich kontynuacji.

Zadaniem planowania przestrzennego jest zapewnienie utrzymania warunków równowagi przyrodniczej oraz racjonalna gospodarka zasobami środowiska.

12. STRESZCZENIE SPORZĄDZONE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Prognozę oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej wykonano na podstawie art. 17 pkt 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r., poz. 503) oraz art. 46 ust.1 pkt 1 oraz art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029).

Celem opracowania „prognozy oddziaływania na środowisko” jest identyfikacja i przewidywanie oddziaływania zamierzeń o implikacjach środowiskowych na zdrowie ludzi oraz na środowisko biogeofizyczne. Prognoza zawiera możliwie wyczerpujące opisanie środowiska w jego złożoności oraz przewidywania jego zmian spowodowanych oddziaływaniem wprowadzonych doń nowych czynników. W trakcie prognozowania uwzględnia się wszystkie poziomy powiązań między przyczynami i skutkami. Oprócz zależności przyczynowo-skutkowych uwzględnia się powiązania łącznie z wtórnymi przyczynami i skutkami oraz proponuje działania zaradcze i korekcyjne. Zadaniem prognozy jest ocena całościowa i obiektywna przedmiotowego terenu.

Plan obejmuje obszar o powierzchni około 18,5 ha w Białymstoku, zawarty między ulicami Poleska, Towarowa, Sienkiewicza i Jagienki. Jest to obszar zainwestowany budynkami wielorodzinnymi, usługowymi oraz szczątkową zabudową mieszkaniową jednorodziną.

Przedmiotowy obszar nie posiada obowiązującego planu miejscowego. Jedynie na fragmencie w rejonie ulic Jagienki i Chmielnej obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku (rejon ul. Jagienki), uchwalonego uchwałą Rady Miejskiej Białegostoku Nr LIII/692 z dnia 27 maja 2002 r. oraz na niewielkim fragmencie w rejonie ulicy Poleskiej ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Wygoda w Białymstoku (rejon ulicy Wasilkowskiej i Traugutta), uchwalonego uchwałą Nr IX/72/11 Rady Miejskiej Białegostoku z dnia 28 marca 2011 r.

Potrzeba sporządzenia planu wynikała przede wszystkim z konieczności określenia parametrów zabudowy i sposobu jej kształtowania oraz utrzymania uporządkowanego układu urbanistycznego istniejącego osiedla mieszkaniowego. Konieczne było uwzględnienie budynków wpisanych do rejestru zabytków oraz ujętych w gminnej i wojewódzkiej ewidencji za-

bytków, określenie zasad ich ochrony oraz dopuszczalnego zakresu przekształceń. Niezbędne było także określenie sposobu zagospodarowania wewnątrz urbanistycznych, w tym zasad kształtowania terenów zieleni urządzonej w sąsiedztwie istniejącej zabudowy i wyznaczenie ogólnodostępnych ciągów pieszych z zapewnieniem ich kontynuacji. Ustaleniu wymagały także wskaźniki miejsc postojowych oraz obsługa komunikacyjna i infrastrukturalna obszaru.

Po przeanalizowaniu zapisów obowiązującego planu stwierdzono, że dokument wymaga zmiany ustaleń dotyczących zasad zagospodarowania oraz przekształceń zabudowy. Zagospodarowanie terenów położonych w sąsiedztwie przedmiotowego obszaru w ostatnich latach uległo znacznemu przekształceniu, wzdłuż ulicy Chmielnej powstała nowa, intensywna zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna o znacznych gabarytach. Obowiązujący plan wymagał zmiany również z powodów technicznych – między innymi wysokość budynków została określona jedynie liczbą kondygnacji, nie określono też maksymalnej powierzchni zabudowy.

W projekcie planu zakłada się utrzymanie przeznaczenia obszaru pod zabudowę usługową oraz mieszkaniową wielorodzinną - jako kontynuacja funkcji występujących na terenach sąsiednich, kształtowanie nowej zabudowy z uwzględnieniem obecnego i projektowanego zagospodarowania terenów sąsiednich oraz budynków zabytkowych. W projekcie planu przewiduje się również zapewnienie obsługi komunikacyjnej obszaru i kontynuacji ciągów pieszych, ustalenie zasad kształtowania terenów zieleni urządzonej, w powiązaniu z istniejącą i projektowaną zabudową oraz ochroną wartościowego drzewostanu. W celu zachowania zasad ładu przestrzennego oraz zapewnienia poprawnego funkcjonowania osiedla i ogólnodostępności terenów konieczne jest również wprowadzenie zakazu grodzenia terenów.

Podczas opracowywania projektu planu wzięto pod uwagę dokumenty o zasięgu miejskim, wojewódzkim i krajowym (uwzględniające wytyczne międzynarodowe i wspólnoty Unii Europejskiej) odnoszące się do jego zakresu oraz pozostałe dane wynikające z monitoringu środowiskowego, zwłaszcza dotyczące jakości wód rzeki Białej i powietrza.

Według ekofizjografii (mapa: Przydatność terenu do funkcji użytkowych) cały obszar to tereny o niekorzystnych warunkach fizjograficznych do zabudowy. Zieleń osiedlowa, komunikacyjna pełni funkcję uzupełniającą system przyrodniczy.

W „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku” znaczna część obszaru wskazanego do objęcia projektem planu oznaczona została jako ICS – tereny centrum śródmiejskiego, zaliczane do obszarów urbanizacji. Pozostała część obszaru wskazanego do objęcia projektem planu oznaczona została jako IMW – tereny zabudowy mieszkaniowej wysokiej intensywności. Niewielka, północno-wschodnia część obszaru do objęcia projektem planu oznaczona została jako ZP - tereny zieleni urządzonej. Oznaczony w studium teren zieleni urządzonej ZP wchodzi w skład obszarów podstawowego systemu przyrodniczego. Podstawowy system przyrodniczy tworzą obszary o najwyższych walorach przyrodniczych, mające znaczenie dla funkcjonowania całego miasta lub regionu, pełniące nadrzędne funkcje przyrodnicze (głównie klimatyczną, hydrologiczną i biologiczną) oraz podporządkowane im funkcje poza przyrodnicze (estetyczną, rekreacyjno-wypoczynkową).

Szata roślinna na analizowanym terenie ze względu na lokalizację na obszarze miasta jest silnie przekształcona. W północno-wschodniej części obszaru zlokalizowany jest Skwer im. Włodzimierza Zankiewicza. Obecność skweru uzupełnia system zieleni miejskiej. W pobliżu skweru, wzdłuż zabudowy mieszkaniowej występują liczne, cenne zadrzewienia. Drzewa tworzą swoisty mikroklimat, dostarczają czystego powietrza. Ich obecność wpływa na poprawę estetyki otoczenia, wzbogaca bioróżnorodność środowiska. Skupiska drzew oraz pojedyncze drzewa są ponadto siedliskiem wielu zwierząt. Przy realizacji ustaleń planu istniejące drzewa, grupy zieleni, nieuszczerblone powierzchnie przy zabudowie powinny zostać zachowane w jak największym stopniu. Istniejące pojedyncze drzewa i grupy zieleni powinny być wkomponowane w projektowane zagospodarowanie terenu. Drzewa pełnią

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku
w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej

niezwykle istotną funkcję w miastach. Oprócz samej funkcji estetycznej wpływają przede wszystkim na zwiększenie zdolności wchłaniania wody oraz jej magazynowania. Dzięki temu w przypadku ulewnych deszczów zmniejsza się ryzyko miejscowego podtapiania, a wchłonięta woda odparowuje.

Realizacja projektu planu nie wpłynie negatywnie na zdrowie i życie ludzi w sposób odmienny niż dotychczasowy. Oceny zmian w środowisku przyrodniczym i życiu ludzi, wywołanych realizacją ustaleń projektu planu dokonano dla wydzielonych w nim terenów różniących się przeznaczeniem. Ocena ta wynika z ustaleń projektu planu, odnosi się zarówno do negatywnych, jak i pozytywnych skutków.

Tabela 3 Prognoza w zakresie skutków dla środowiska i zdrowia ludzi, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu

FUNKCJA TERENU	WPLYW USTALEŃ PLANISTYCZNYCH NA ŚRODOWISKO, W TYM NA ZDROWIE I ŻYCIE LUDZI
Zabudowa usługowa U	<ul style="list-style-type: none"> - uzupełnienie zabudowy w uporządkowany sposób, - zaspokojenie potrzeb społecznych ludzi, - kształtowanie krajobrazu miejskiego,
Zabudowa usługowa oraz mieszkaniowa wielorodzinnna U, MW	<ul style="list-style-type: none"> - zachowanie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej wpływającej pozytywnie na mikroklimat, na możliwość magazynowania, retencjonowania wód opadowych w miejscu ich powstawania, na oczyszczanie powietrza z substancji zanieczyszczających poprzez strukturę roślin, - ingerencja w podłoże podczas procesów budowlanych, - utwardzanie, uszczelnienie dużej powierzchni terenu, - emisja hałasu pochodząca z manewrowania na parkingach,
Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinnna oraz usługowa MW,U	<ul style="list-style-type: none"> - pobór wody i energii, - wytwarzanie odpadów i ścieków, - podłączenie obiektów do miejskiej sieci ciepłowniczej lub korzystanie z proekologicznych nośników energii wpłynie korzystnie na klimat oraz jakość powietrza,
Zabudowa mieszkaniowa wielorodzinnna MW	<ul style="list-style-type: none"> - zaopatrzenie w wodę z ogólnomiejskiej sieci wodociągowej, - odprowadzanie ścieków do ogólnomiejskiej kanalizacji sanitarnej, - gospodarka odpadami oparta o system miejski, - zastosowanie odpowiednich zapisów planistycznych odnośnie dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku,
Zabudowa usługowa i parking U,KX	
Zabudowa usługowa z zakresu zdrowia oraz usługowa UZ,U	
Zabudowa usługowa oraz usługowa z zakresu zdrowia U,UZ	
Zabudowa usługowa z zakresu	

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku
w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej

FUNKCJA TERENU	WPLYW USTALEŃ PLANISTYCZNYCH NA ŚRODOWISKO, W TYM NA ZDROWIE I ŻYCIE LUDZI
oświaty oraz usługowa UO,U	
Zieleń urządzona ZP	<ul style="list-style-type: none"> - zagospodarowanie zielenią w zróżnicowanej formie i kompozycji (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności, - wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejącego drzewostanu i zadrzewień, - zachowanie określonego udziału powierzchni biologicznie czynnej, - oczyszczanie powietrza z substancji zanieczyszczających przez strukturę roślin, - kształtowanie mikro- i topoklimatu miasta, - przystosowanie terenu do rekreacji i wypoczynku, - maksymalne zmniejszenie przeznaczenia terenu pod utwardzone powierzchnie, - zastosowanie odpowiednich zapisów planistycznych odnośnie dopuszczalnego poziomu hałasu w środowisku, - zakaz budowy budynków,
Drogi publiczne KD Drogi wewnętrzne KDW Parkingi KX	<ul style="list-style-type: none"> - realizacja inwestycji celu publicznego, - emisja hałasu, - emisja substancji zanieczyszczających z ruchu samochodowego, - zasolenie gleb wzdłuż dróg podczas odladzania jezdni, - wykopy, nasypy, - utwardzenie nawierzchni, - zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej, - stosowanie w pasach drogowych gatunków drzew i krzewów odpowiednich do nasadzeń przyulicznych, - na terenach przeznaczonych pod parking zachowanie minimum 10% powierzchni biologicznie czynnej oraz zakaz budowy budynków.

Zapisy projektu planu ustalają szereg działań i zasad zagospodarowania mających na celu zminimalizowanie niekorzystnych skutków jego realizacji, ochronę i zachowanie walorów i zasobów środowiska przyrodniczego, jak również kształtowanie odpowiednich warunków życia mieszkańców. Przyjęte w projekcie planu ustalenia przyczyniają się do uporządkowania przestrzeni.

Korzystnym, z punktu widzenia ochrony środowiska są zapisy przeznaczające część terenów pod zielen urządzoną. Na terenach tych ustalono zagospodarowanie zielenią w zróżnicowanej formie i kompozycji (np. drzew, krzewów i roślin okrywowych) o wysokim stopniu bioróżnorodności, a także ustalono wkomponowanie w projektowane zagospodarowanie istniejącego drzewostanu i zadrzewień. Zieleń będzie kształtowana wielopiętrowo o wysokim stopniu bioróżnorodności. Na terenach tych zachowany będzie określony udział powierzchni biologicznie czynnej. Nawierzchnia utwardzona będzie kształtowana z uwzględnieniem zachowania istniejącego starodrzewu. Dopuszczono między innymi lokalizację: placów zabaw i miejsc rekreacji, ścieżek spacerowych, ciągów pieszych, nawierzchni utwardzonych oraz miejsc postojowych z niezbędnym dojazdem, terenowych urządzeń sportowych. Na terenach wyznaczonych pod zielen urządzoną ZP zakazano budowy budynków.

Wskazane do zachowania gatunki drzew, tj. klony, lipy, wierzby, dęby i jesiony zostaną wkomponowane w projektowane zagospodarowanie terenu. Ustalono utrzymanie terenu biologicznie czynnego wokół ich pnia, a w przypadku braku takiej możliwości, stosowanie nawierzchni przepuszczalnych. Ich wycinka została dopuszczona ze względu na konieczność realizacji sieci i elementów infrastruktury technicznej i komunikacyjnej, w tym parkingów podziemnych i wielopoziomowych, względy sanitarne, zagrożenie ludzi lub mienia.

Zadrzewienia wpływają na stosunki wodne otoczenia, mają zdolności asymilacyjne i transpiracyjne, zatrzymują wody opadowe (w strefie korzeniowej, pod koroną, magazynują w swoich tkankach), które bez ich obecności byłyby odprowadzane do kanalizacji. Asymilacja przez drzewa (ale także i roślinność niską) wody z opadów atmosferycznych powoduje redukcję odpływów powierzchniowych. Drzewa mają bezpośredni wpływ na zanieczyszczenia miejskie, poprawiają jakość naszego powietrza. Obszary zieleni pełnią szereg funkcji. Z jednej strony są to funkcje ekologiczne, klimatyczne i ochronne, z drugiej zaś estetyczne i rekreacyjne. Zielen miejska upiększa osiedla, tworzy spokojne miejsca, sprzyjające wypoczynkowi i uspołecznieniu. W zakresie kształtowania zieleni na całym obszarze ustalono zagospodarowanie zielenią w formie kompozycji wielostopniowej (drzew, krzewów i roślin okrywowych).

Czynnikiem, który w warunkach silnej antropopresji, może łagodzić jej negatywne skutki dla środowiska przyrodniczego oraz może wspomagać zachowanie ekologicznych funkcji terenów, jest wprowadzenie obowiązku zachowania powierzchni biologicznie czynnych, zapewniających warunki życia organizmów żywych, produkcji materii organicznej oraz warunki infiltracji wód opadowych i roztopowych do gruntu. W tym celu w projekcie ustalono nieprzekraczalne parametry zabudowy oraz minimalne powierzchnie biologicznie czynne.

Ponadto zapisy projektu planu ustalają działania i zasady zagospodarowania mające na celu ochronę wód powierzchniowych i gruntowych, ochronę powietrza i klimatu, ochronę przed polami elektromagnetycznymi i hałasem oraz prawidłową gospodarkę odpadami. Wprowadzone rozwiązania ograniczające lub eliminujące negatywny wpływ na środowisko, w tym na zdrowie i życie ludzi realizacji projektu planu zostały dostosowane do planowanej funkcji oraz sąsiedztwa omawianego terenu.

Projekt planu przyczyni się do wprowadzenia korzystnych zmian w zakresie walorów krajobrazowych tego fragmentu miasta. Uzupełnienie i uporządkowanie zabudowy, harmonizacja nowej zabudowy z już istniejącą oraz udział zieleni korzystnie wpłynie na walory estetyczne tego fragmentu miasta. Planowane zainwestowanie nie wpłynie negatywnie na warunki życia mieszkańców. Obszar opracowania w dalszym ciągu utrzyma charakter krajobrazu śródmiejskiego, typowego dla terenów silnie zurbanizowanych. Wprowadzone funkcje i ustalenia projektu planu stworzyły warunki do zachowania zasady zrównoważonego rozwoju.

Nie przewiduje się, że założenia planu przyczynią się do zmian klimatu.

Wariant „zerowy” czyli nie przystąpienie do sporządzenia projektu planu, byłby znacznie mniej korzystny, wydawane jednostkowo decyzje o warunkach zabudowy spowodowałyby chaotyczne zagospodarowanie terenu, w szczególności bez uwzględnienia wymogów ochrony środowiska. Nie określone byłyby parametry zabudowy na tym terenie i sposób jej kształtowania oraz nieutrzymany byłby uporządkowany układ urbanistyczny istniejącego osiedla mieszkaniowego. Pozostawienie przedmiotowego terenu bez obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje, że nie określony zostanie sposób zagospodarowania wewnątrz urbanistycznych, w tym zasady kształtowania terenów zieleni urządzonej w sąsiedztwie istniejącej zabudowy, ochrona wartościowego drzewostanu, wyznaczenie ogólnodostępnych ciągów pieszych z zapewnieniem ich kontynuacji. Zadaniem planowania przestrzennego jest zapewnienie utrzymania warunków równowagi przyrodniczej oraz racjonalna gospodarka zasobami środowiska.

Monitoring skutków realizacji ustaleń planu prowadzony będzie w ramach analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym dokonywanej zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym przez Prezydenta Miasta Białegostoku co najmniej raz w kadencji rady. Zastosowane będą metody analityczno

- porównawcze stanu zagospodarowania terenu oraz badane zmiany w środowisku w oparciu o prowadzone na bieżąco rejestry wydanych pozwoleń na budowę, rejestry obiektów oddanych do użytku, zestawienia rozbiórek obiektów oraz wydanych zezwoleń na realizację dróg, ortofotomapę Białegostoku oraz raporty i dokumenty opracowywane na potrzeby ochrony środowiska.

Biorąc pod uwagę lokalizację najbliższych (względem położenia projektu planu) obszarów Natura 2000 – Puszcę Knyszyńską i Ostoję, ich zadania ochronne a także cel i geograficzny zasięg opracowania, nie przewiduje się negatywnych oddziaływań omawianego terenu na cele i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 oraz integralność tych obszarów.

Ze względu na przyjęte zagospodarowanie terenu objętego projektem planu oraz mogące powstać zamierzenia inwestycyjne w wyniku realizacji jego ustaleń, nie stwierdza się wystąpienia możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko.

WYKORZYSTANE MATERIAŁY

- ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2021 r., poz. 1973, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029);
- ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r., poz. 503);
- ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2022 r., poz. 916);
- ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2022 r., poz. 699);
- ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2021 r. poz. 2233, z późn. zm.);
- ustawa z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2022 r., poz. 1297);
- Standardowe Formularze Danych Natura 2000: Ostoja Knyszyńska (PLH200006) - aktualizacja z 01.2021 r., Puszcza Knyszyńska (PLB200003) – aktual. z 01.2021 r., Ostoja Narwiańska (PLH200024) – aktual. z 01.2021 r., Bagienna Dolina Narwi (PLB200001) – aktual. z 10.2020 r., Narwiańskie Bagna (PLH200002) – aktual. z 01.2021 r.;
- Aktualizacja Krajowego Programu Oczyszczania Ścieków Komunalnych - AKPOŚK 2017 - obwieszczenie Ministra Środowiska z dnia 11 grudnia 2017 r. (M. P. poz. 1183) wraz z wcześniejszymi aktualizacjami KPOŚK;
- Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej;
- Europejska konwencja krajobrazowa sporządzona we Florencji dnia 20 października 2000 r. (Dz.U. z 2006 r Nr 14, poz.98);
- Mapy zagrożenia powodziowego i mapy ryzyka powodziowego w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Obecny stan prawny, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej, Warszawa marzec 2015 r.;
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły, Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej (Dz.U. z 2016 r. poz. 1911);
- Stan środowiska w województwie podlaskim. Raport 2020, Główny Inspektorat Ochrony Środowiska, Departament Monitoringu Środowiska, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku, Białystok 2020 r.;

- Roczna ocena jakości powietrza w województwie podlaskim. Raport wojewódzki za rok 2020, GIOŚ, Regionalny Wydział Monitoringu Środowiska w Białymstoku, Białystok, kwiecień 2021 r.;
- Polityka ekologiczna państwa 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, 2019 r.;
- Ocena stanu ekologicznego, potencjału ekologicznego, stanu chemicznego i stanu wód powierzchniowych województwa podlaskiego w 2017 roku, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Białymstoku, Białystok czerwiec 2018 r.;
- Ocena poziomu pól elektromagnetycznych w środowisku w roku 2020 – opracowana na podstawie pomiarów wykonanych przez Inspekcję Ochrony Środowiska, GIOŚ Departament Monitoringu Środowiska, Warszawa, wrzesień 2021 r.;
- Program ochrony powietrza dla aglomeracji białostockiej - uchwała Nr XXXIV/415/13 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 20 grudnia 2013 r. oraz uchwała Nr XIX/235/2020 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 8 czerwca 2020 r.;
- Mapa akustyczna miasta Białystok, 2017 r.;
- Program ochrony środowiska przed hałasem dla miasta Białegostoku - uchwała Nr LI/794/18 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2018 r.;
- Program ochrony środowiska dla miasta Białystok na lata 2017-2020 z perspektywą na lata 2021-2024, Białystok 2017 r. – uchwała Nr XLIII/671/17 Rady Miasta Białystok z dnia 27 listopada 2017 r.;
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego - uchwała Nr XXXVI/330/17 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 22 maja 2017 r. (Dz. Urz. Woj. Podlaskiego poz. 2777);
- Prognoza oddziaływania na środowisko projektu Planu zagospodarowania przestrzennego województwa podlaskiego, Białystok 2016 r.;
- Plan Gospodarki Odpadami Województwa Podlaskiego na lata 2016-2022 - uchwała Nr XXXII/280/16 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 19 grudnia 2016 r.;
- Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Ministerstwo Środowiska, Warszawa, październik 2013 r.;
- Plan Adaptacji Miasta Białystok do zmian klimatu do roku 2030 – uchwała Nr XIV/210/19 Rady Miasta Białystok z dnia 23 września 2019 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom I Wstęp i diagnoza stanu środowiska przyrodniczego, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2011 r.;
- Ekofizjografia Białegostoku, Tom II Ocena i funkcjonowanie środowiska, uwarunkowania ekofizjograficzne, Kwiatkowski W., Gajko K., Białystok 2012 r.;
- „Inwentaryzacja awifauny na obszarze miasta Białystok”, Mirski P., Płowucha A., Siuchno R., Białystok 2011 r.;
- „Inwentaryzacja fauny płazów, gadów oraz motyli dziennych na obszarze miasta Białegostoku”, Chętnicki W., Werpachowski C., Łupiński S., Giedrewicz M., Klimczuk P., Gawędzki P., Buńkowski T., Czerniak W., Białystok 2011 r.;
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku – uchwała Nr XII/165/19 Rady Miasta Białystok z dnia 18 czerwca 2019 r.;
- mapy ewidencji i klasyfikacji gruntów miasta;
- Mały Rocznik Statystyczny Polski 2017, 2018, 2019, 2020, 2021 Główny Urząd Statystyczny, Warszawa, Zakład Wydawnictw Statystycznych (www.stat.gov.pl);
- Klimat województwa podlaskiego, Górniak A., Białystok: Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej 2000 r.,
- uchwała Nr XXVI/412/20 Rady Miasta Białystok z dnia 22 czerwca 2020 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

- części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej;
- Prognoza skutków wpływu ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku (rejon ul. Jagienki) na środowisko przyrodnicze, mgr Piotr Mioduszewski;
 - Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Wygoda w Białymstoku (rejon ul. Wasilkowskiej i Traugutta), mgr inż. Elżbieta Drożdżał, mgr inż. Kamila Misiewicz;
 - projekt uchwały Rady Miasta Białystok w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej;
 - własne obserwacje w terenie;
 - <http://gisbialystok.pl>;
 - <http://natura2000.gdos.gov.pl>;
 - <http://wody.gov.pl>;
 - <http://gios.gov.pl>;
 - <http://mapabts.pl>.

SPIS RYSUNKÓW

Rysunek 1	Zakres obejmujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej	4
Rysunek 2	Przydatność terenu do funkcji użytkowych.....	8
Rysunek 3	Wrys z <i>Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Białegostoku</i>	11
Rysunek 4	Położenie projektu mpzp na tle obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego w Białymstoku	13
Rysunek 5	Imisja hałasu komunikacyjnego L_{DWN} i L_N w obszarze projektu planu.....	27
Rysunek 6	Imisja hałasu kolejowego L_{DWN} i L_N w obszarze projektu planu.....	28
Rysunek 7	Lokalizacja obszaru projektu planu względem najbliższych form ochrony przyrody	35

SPIS TABEL

Tabela 1	Cele <i>Programu ochrony środowiska dla miasta Białystok</i> powiązane z projektem planu	15
Tabela 2	Wpływ realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne elementy środowiska.....	35
Tabela 3	Prognoza w zakresie skutków dla środowiska i zdrowia ludzi, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu	47

SPIS ZAŁĄCZNIKÓW

- Załącznik 1** Istniejący stan środowiska przyrodniczego w granicach projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej
- Załącznik 2** Prognoza oddziaływania na środowisko projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części osiedla Sienkiewicza w Białymstoku w rejonie ulic Towarowej i Wąskiej
- Załącznik 3** Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029).

Załącznik 3

Oświadczenie kierującego zespołem wykonawców prognozy oddziaływania na środowisko o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029).

Ja, Kamila Misiewicz, będąca autorem prognozy oddziaływania na środowisko oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2022 r., poz. 1029).

Jestem świadoma odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

STARSZY INSPEKTOR
Kamila Misiewicz
Kamila Misiewicz